50
JUBILÆUM
D.1 april 1996
NYBORG GYMNASI & HF

INDHOLDSFORTEGNELSE

En skole er altid "på vej"! 1

Gymnasiet og HF i fremtiden/
Undervisningsminister Ole Vig Jensen 5

Fremtidens Gymnasium/Amtsborgmester Karen Nøhr 6

Kontinuitet og Opbrud/Rektor Hanne Josephsen 8

Om Pædagogisk Råd/Lektor Hans Mårtensson 11

Fremtidens Gymnasium - Set med elevernes øjne/
Formand for DGS Kristina Svegaard 12

Nyt og Gammelt/Elevrådets forretningsgruppe 13

Nyborg Latinskole/Lektor Peter Slot Nielsen 17

Nyborg Gymnasium 1946 - 1960/Lektor Bodil Prip 20

Nyborg Gymnasium 1960 - 1973/Lektor Inger Bertelsen 22

Knud Stenbjerre 1946 - 1976/Lektor Karl Jacobsen 24

Ib Spanggard 1976 - 1992/
Lektor Inger-Lise Hansen og lektor Helga Wilson 25

Uddrag fra Kostskolens Festskrift 1990 26

To generationer spiller ud/
Interview ved Lars Berthelsen 3a og lektor Inger-Lise Hansen 28

Piece of My Heart/Anne Thornfeldt 30

Om at gå på HF/Lene Hast Hansen 2p og Maria Petersen 2p 31

Hvad ser vi ikke/Lars Berthelsen 3a og Michael Schierup 3y 33

Asfalt/Lars Berthelsen 3a 35

Redaktion: Mette Slot Andersen 2x, Lars Berthelsen 3a, Inger-Lise Hansen, Anne-Lise Haurdahl, Pia Gylling 3z, Jane Qvist 2y og Helga Wilson (ansv.)

Foto: Mange fotografer har gennem årene bidraget til skolens arkiv, det er umuligt at nævne dem ved navn, men vi takker dem alle for deres skildringer af skolens hverdag og fest.

Lay-out: Helga Wilson

Forsiden er lavet af Asmund Havsteen-Mikkelsen 3z, der vandt konkurrencen om bedste plakat, udskrevet af Jubilæumsudvalget.

EN SKOLE ER ALTID "PÅ VEJ"!

Det foreliggende festskrift i anledning af Nyborg Gymnasium og HF's 50 års jubilæum beskriver i tekst og billeder, hvorledes fortid, nutid og fremtid brydes i vores skole. Vi viser glimt fra hverdagen i skolen lige nu, vi mindes og ser fremad.

Nyborg Kommune overtog det daværende studenterkursus den 1. august 1945, og gjorde det til byens gymnasium - Nyborg Gymnasium - da man den 1. april 1946 ansatte skolens første rektor, Knud Stenbjerre. I 1970 blev skolen udvidet med HF-kursus og fik navnet Nyborg Gymnasium og HF, og i 1973 blev skolen overtaget af Fyns Amtskommune.

Der er al mulig grund til at fejre den fremsynethed, som Nyborg Kommune viste for 50 år siden ved at etablere en gymnasieskole i byen. Skolen har gennem disse år vist sin nødvendighed, duelighed og livskraft og fejrer fødselsdagen med festskriftet og ved en festligholdelse af jubilæumsdagen den 29. marts 1996.

En hjertelig tak til alle dem, der har bidraget til festskriftet.

Jubilæumsudvalget

ELEVERNE HAR FORANDRET SIG PÅ 50 ÅR

PÅ VEJ MOD FRITIDS-SAMFUN-DET

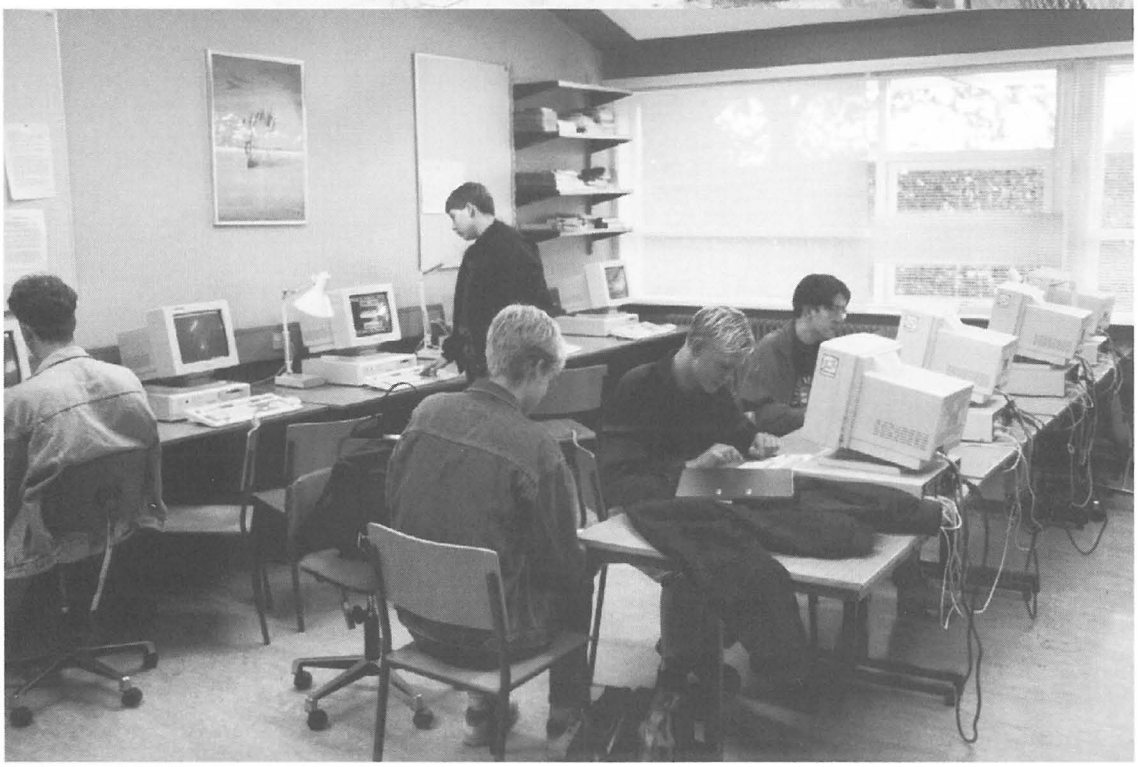

På vej mod informationssamfundet

GYMNASIET OG HF I FREMTIDEN

Ole Vig Jensen
undervisningsminister

Det hævdes med mellemrum både af debattører i og uden for skoleverdenen, at gymnasiet og hf ikke kan overleve ret længe i deres nuværende form og med deres nuværende indhold. Der gives mange begrundelser for dette synspunkt – at eleverne er anderledes på grund af de ændrede samfundsforhold, at det ikke længere er muligt at tilgodese de to uddannelsers formål at være såvel studieforberedende som almendannende, at informationsteknologien stiller helt nye krav til lærer- og elevrollen.

Både gymnasiet og hf er blevet ændret indholdsmæssigt og strukturelt og justeret i perioden siden 1988.
De to reformer har ikke fungeret så længe, at jeg mener, at der er grundlag for at vurdere, om der er behov for grundlæggende ændringer af gymnasiet og hf. Tidligere uddannelsesreformer foregik med meget lange intervaller, og dette rolige reformtempo vil uden tvivl blive accelereret, fordi forandringerne sker hurtigere i det nuværende samfund.

Men der skal ikke ske forandringer for forandringens skyld. Vi har en forpligtelse til at sørge for, at ændringer bygger på et kvalificeret grundlag, og dette må skabes som en løbende proces. Denne proces er derfor meget vigtig, og den er i fuld gang rundt omkring i skoleverdenen på mange forskellige måder.

Informationsteknologien kommer til at betyde store ændringer både i den daglige undervisning og dermed også for eksamens indhold og form. En række forsøg er igang rundt omkring på skolerne, hvor man arbejder med at belyse, hvorledes brugen af computere i undervisningen påvirker indlæring, samarbejdsformer og lærernes og elevernes indbyrdes roller. Eleverne får let og ubesværet adgang til uhyre mængder af informationer fra hele verden, og det bliver i fremtiden lærernes rolle at systematisere og dermed nyttiggøre de mange informationer i forskellige faglige sammenhænge.

En eksamenssituation, hvor eleverne til hverdag har arbejdet med computere og derfor også bruger dem til eksamen, vil formentlig betyde en ændring af de eksamensopgavetyper, som vi kender i dag. Der bliver brug for nytænkning.

Personligt tror jeg nu ikke, at computerne kommer til at overtage undervisningssituationen fuldstændig. Den gode tradition vi har i Danmark med dialogen som undervisningsform, tror jeg vil fortsætte i fremtiden til gavn for udviklingen af elevernes faglige og personlige kvalifikationer.

Med den ændrede lærerrolle vil det være nødvendigt, at lærerne kan omstille sig og får mulighed for at deltage i efteruddannelse både faglig og pædagogisk. Måske kan man forestille sig, at større lærermobilitet vil bidrage til fornyelse og inspiration.

De seneste års tendens til at sætte fokus på elevernes ansvar for deres egen indlæringssituation vil fortsætte, så udviklingen går i retning af et samarbejde mellem to ansvarlige parter om undervisningssituationen væk fra den mere traditionelle undervisningssituation, hvor læreren opfattes som ansvarlig for, hvad eleverne lærer. De større skriftlige opgaver, som blev indført med reformen i gymnasiet er et skridt i retningen af at gøre eleven ansvarlig for sit eget arbejde.

Inden for den nærmeste tid mener jeg altså ikke, at vi skal kaste os ud i store reformer af ungdomsuddannelserne. Inden for de nuværende rammer skal vi, ved hjælp af forsøgs- og udviklingsarbejde og gennem forskningsprojekter, arbejde med at belyse udviklingstendenser og dermed forberede kommende uddannelsesreformer på et kvalificeret og lødigt grundlag.

FREMTIDENS GYMNASIUM

Karen Nøhr
amtsborgmester

Først vil jeg gerne på Amtsrådets vegne ønske hjertelig tillykke med 50 års jubilæet på Nyborg Gymnasium og HF.

Fremtidens gymnasium kan man jo kun gisne om, men der er dog tegn og tendenser i tiden, der giver nogle fingerpeg. Vi aner nogle omvæltninger i samfundet, som også vil præge gymnasiet. Informationssamfundet har tag i os, vi kommunikerer, lagrer, indhenter og behandler i stigende grad informationer i elektronisk netværk. Mange opslagsværker/-bøger er tilgængelige på elektronisk form og flere kommer til. Men selv om alle undervisningsmaterialer på skolerne nok med tiden vil findes på elektronisk form, vil det næppe udkonkurrere papirbogen helt. De to ting vil nok snarere fremstå som et godt supplement til hinanden.

Kode-ord som informations-teknologi og flexibilitet blinker forude, når man forsøger at kigge fremad. Teknologien baner nye veje, der køres allerede i dag forsøg med elektroniske klasser, hvor alle eleverne via PC kan komme i kontakt med lærerne og deres kammerater døgnets 24 timer, hvor pc'eren er et nyttigt værktøj og et pædagogisk hjælpemiddel. Det bliver spændende at høre evalueringen af forsøget.

OECD har i en ny rapport om fremtidens skole stillet spørgsmålstegn ved ideen om at beholde en skole i traditionel forstand fremover - den nye informationsteknologi åbner mulighed for, at indlæring kan finde sted hvor som helst, når som helst.
Det vil kunne lede til, at man nedprioriterer undervisningen i klasseværelset og i langt højere grad benytter fjernundervisning. Men vi må samtidig her være meget bevidste om, hvilke konsekvenser det blandt andet rent menneskeligt kan give. En vigtig del af et menneskes liv er det nære samspil med andre mennesker, som man f.eks. opleveer det i klasseværelset. En PC'er kan ikke erstatte den sociale kontakt.

Rammerne om nutidens gymnasium er forholdsvis faste. Man kunne imidlertid godt forestille sig en fremtid, hvor rammerne blev blødt mere op. Vi kender allerede i dag den 2- og 3-årige studentereksamen og i særlige tilfælde et forløb over 4 år. Men man kunne forestille sig, at de unge i højere grad selv kunne komponere deres studentereksamen over et længere forløb efter eget ønske og behov.

Eventuelt kombineret med elementer fra en erhvervsuddannelse.

At vores samfund er godt på vej ind i en ny æra afspejles også på eleverne.
Den nye folkeskole-reform, der sætter den enkelte elev i centrum, vil sikkert også give dønninger i gymnasieskolen. Kravene om differentieret undervisning vil sikkert også melde sig med stigende styrke i gymnasieskolen. Der skal være udfordringer til både "den almindelige" elev og til den elev, der har et særligt stort overskud af talent, begavelse og kreativitet.

Det stiller store krav til gymnasiet som alment dannende og studieforberedende institution. En af gymnasiets opgaver er, at give eleverne blik for hvilke fremtidsmuligheder der er og give eleverne mod og evne til at gribe og sortere i de muligheder der åbner sig for dem. Fremtidens elever vil sikkert være præget af endnu mere forskelligartede forudsætninger end de elever gymnasiet har i dag. Nogle vil være i besiddelse af stor oplevelseslyst og kreativitet, ikke mindst på grund af deres ubesværede omgang med teknologiens vidundere, men der vil givet også være nogle, der vil være præget af manglende koncentration og usikker jeg-identitet med rod i teknologien og den zap-kultur den har medført. Det stiller krav til læreren, eleverne skal i langt højere grad animeres til at påtage sig ansvar for selv at arbejde, tænke og absorbere det, der passer ind i netop deres verdensbillede.

Det betyder, at kravene til lærerne også vil blive endnu større end i dag. Kravene til fagligheden vil være der i mindst samme omfang som hidtil, og ikke mindst vil der i fremtidens klasseværelse i langt højere grad være brug for pædagogiske værktøjer, der kan håndtere de unges så vidt forskellige behov.

Vi vil i Amtsrådet følge udviklingen. Det er magtpåliggende for Amtsrådet, at de unge, via deres uddannelse, både kan matche de faglige krav et samfund i hastig forandring stiller, og at de unge samtidig kan bevare en sund dømmekraft. Her har gymnasiet en vigtig opgave at løfte.

Der vil i fremtiden utvivlsomt blive stillet større krav end nogensinde til gymnasieskolen. Det er Amtsrådets ansvar, at sikre nogle overordnede rammer, som gør det muligt for skolerne at leve op til disse krav. Men rammerne alene gør det ikke. Til syvende og sidst er den mest afgørende forudsætning, at alle ansatte på området fortsat yder deres bedste. Så tror jeg på, at det lykkes at fastholde gymnasiets position som et vigtigt redskab til at forme den bedst mulige fremtid for en stor del af vore unge. Og dermed i virkeligheden for os alle.

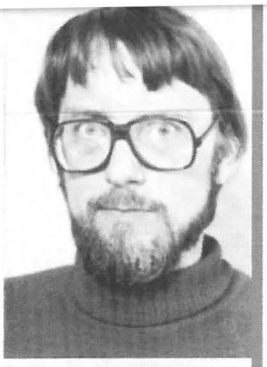
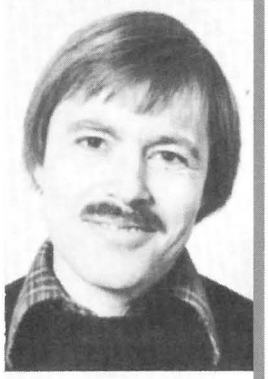

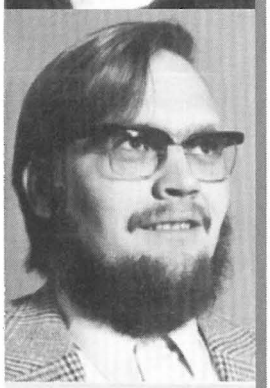
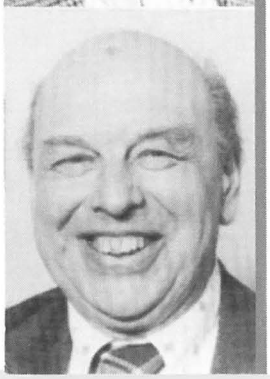

KONTINUITET og OPBRUD

En skole og dens lærere gennem 50 år

Hanne Josephsen
skolens rektor siden 1992

Ordene "KONTINUITET og OPBRUD" er gode markante nøgleord til en forståelse af vor skole og dens lærere i de forløbne 50 år.

Der er det "lille" tilbagevendende opbrud hvert andet og hvert tredje år, når hf- og gymnasieeleverne forlader skolen med afsluttet eksamen. Dimissionen markerer hvert år dette opbrud. Det fællesskab, der opstår mellem lærere og elever med udgangspunkt i undervisningen i fagene - det fællesskab der opstår mellem skole og elever - er tilsyneladende et midlertidigt fællesskab begrænset af de to henholdsvis tre år, som et hf- og gymnasieforløb varer. Fællesskabet er selvfølgelig midlertidigt, hvis det udelukkende ses i det perspektiv, at uddannelsen varer et begrænset antal år. Fællesskabet er og bliver imidlertid et permanent fællesskab, når det anskues i perspektivet, at de gymnasiale uddannelser ikke kun er studieforberedende, men også almendannende. Disse uddannelser skaber i kraft af fagrækken og fagenes indhold en kontinuitet i overleveringen af kundskaber og kulturforståelse fra elevgeneration til elevgeneration – ja, fra generation til generation. Sådan er det i hvert fald i følge den traditionelle dannelses-tænkning.

Der er også det "store" opbrud i form af de stadige forandringsprocesser i skolen. Forandringsprocesser der af lærerne opleves som radikale opbrud fra den kendte skolehverdag, hvilket mange af forandringerne også er. For disse forandringer gælder imidlertid, hvad enten de kommer udefra eller vokser frem indefra, at de bæres igennem af et lærerkorps, som repræsenterer en kontinuitet ikke bare i den danske gymnasieskole som sådan, men også lokalt på det enkelte gymnasium. Kontinuiteten består i høj grad af lærernes faglighed. Gymnasielærere er lidenskabeligt engageret i deres fag. De har studeret deres to fag i flere år. De mener, at det er vigtigt, at kommende generationer får kendskab til væsentlige sider af deres fag. Kontinuiteten består også i det faktum, at den enkelte lærer typisk fungerer på den samme skole hele sit arbejdsliv.

Oversigten over ansættelsesperioden for fastansatte lærere ved Nyborg Gymnasium dokumenterer ikke bare den ansættelsesmæssige kontinuitet i skolens 50 årige historie. Den viser også, at Nyborg Gymnasiums udvikling spejler udviklingen i den danske gymnasieskole som sådan. I 1946 søgte på landsplan nogle få procent af en ungdomsårgang den gymnasiale uddannelse. I dag oplever vi, at mere end 1/3 af en årgang søger gymnasiet, dertil kommer søgningen til hf. I 1946 var der på Nyborg Gymnasium 15 fastansatte lærere, i 1950 stadig 15, i 1960 16 og i 1970 20. Men så skete det store spring i elevrekrutteringen, og antallet af lærere voksede, i 1980 til 38 og i 1990 til 54.

Nyborg Gymnasium blev til i krigens kølvand. Den mest påtrængende opgave efter Anden Verdenskrig var at genopbygge landets produktionsapparat og i den forbindelse var uddannelse en vigtig ressource. Læreren havde som lægen, sagføreren, poltibetjenten og politikeren i kraft af embedet en autoritet og en særlig myndighed. Eleverne var til for ham og hans formidling af sit fag. De indordnede sig under læreren som person og hans undervisning. Timerne forløb efter et stort set ens mønster nemlig som klasseundervisning med læreren som den styrende, meddelende og kontrollerende - eleverne som lyttende og reproducerende. Som gymnasielærer havde man 27 pligtige undervisningstimer om ugen, dertil kom ikke så få overtimer. Overtimerne var begrundet dels i mangel på undervisere dels i, at lønnen var for ringe - den behøvede et supplement. I 1958 kunne Nyborg

Gymnasium flytte ind i sin nye skolebygning på Skolebakken - en kolossal forbedring af lærernes ydre arbejdsbetingelser og også fra Nyborg Kommunes side en helt særlig tilkendegivelse af betydningen af den gymnasiale uddannelse i byen.
Den kraftige vækst i gymnasiet gennem 70'erne og 80'erne er tæt knyttet til fremkomsten af velfærdssamfundet. Alle skulle have en uddannelse. Den nye lærer- og elevgruppe, de samfundsmæssige forandringer som forbrugersamfundet og informationssamfundet afstedkom - førte til opbrud på helt centrale områder i lærerens hidtidige arbejdsbetingelser. Vigtige forandringer har selvfølgelig været indførelsen af hf, ændringerne i gymnasiets struktur, oprettelsen af nye fag og revision af de gamle fags indhold. En stor forandring var det også, da gymnasielærernes løn- og ansættelsesforhold i 1987 blev tilpasset til forholdene i det private erhversliv. Der blev således indført en årsnorm i stedet for den hidtidige ugenorm. Princippet om en ensartet skalaløn blev brudt med indførelse af decentrale puljer til aflønning af særlige funktioner og indsatser. Men det største opbrud har været den ændring, der gradvis er sket i grundvilkåret for det at være lærer. Den gamle givne forudsætning for relationen mellem lærer og elev er borte. Læreren er ikke længere i kraft af sit embede en autoritet. Læreren skal nu til stadighed demonstrere sin myndighed som faglærer og person uden støtte i den autoritet, der tidligere fulgte med embedet. Dette skyldes den mere og mere udbredte demokratisering af borgerens relation til offentlige institutioner og den ydelse de giver og dermed også til institutionernes ansatte. I yderste forstand skyldes det, at det moderne menneske forstår sig selv som et selvstyrende og selvbestemmende væsen. Med til det moderne hører derfor en forsat nedbrydelse af enhver autoritet.

I sit jubilæumsår befinder Nyborg Gymnasium sig midt i disse hastige forandringsprocesser, der af lærere i hele uddannelsessystemet ikke bare gymnasiet og hf, opleves som et stort og stadigt stigende pres. Vi forsøger, som man gør på alle andre skoler, at skabe løsninger, der tager så mange hensyn som muligt til det faglige, det pædagogiske, den enkelte elevs helt særlige livssituation og skolens økonomiske ressourcer. Det moderne samfund, den moderne kultursituation er så kompleks, at man narrer sig selv, hvis man tror, at der findes en løsning som sådan. Det er vigtigt, at vi er fælles om den erkendelse, at grundvilkåret for vores arbejde er, at der hele tiden skal prioriteres blandt den uendelighed af mere eller mindre relevante hensyn, som til stadighed må indgå i vores overvejelser. Det giver mange diskussioner og sætter mange udviklingsprocesser i gang. Er læreren udelukkende faglærer eller skal han også medvirke til at løse elevers sociale og psykiske problemer? Hvad indebærer det at formidle sit fag, udelukkende kendskab til faget eller også viden om læreprocesser m.v.? Hvordan håndterer vi den kendsgerning, at lærerpersonligheden har fået større vægt?

Undervisningsminister Ole Vig Jensen har gjort lærernes professionelle udvikling til et særligt indsatsområde i 1995 og 1996. Ministeren vil "sikre gode muligheder for skolens og lærernes udvikling", som det står i udspillet "Fokus på læreren". Det er et godt initiativ fra ministerens side. Lærerne er jo netop bærere af kontinuitet og opbrud i skolen og derfor nøglepersoner i alle aspekter af skolens udvikling.
En vigtig forudsætning for skolens og lærernes udvikling er imidlertid lærernes ydre arbejdsbetingelser. Jeg tænker her på de bygningsmæssige faciliteter og de økonomiske rammer for undervisningsmidler og indkøb af ny teknologi. Ministeren må over for skoleejerne, amterne, sætte normer for disse områder, så de fremmer og ikke som nu virker hindrende for en udvikling. Jeg tænker også på lærernes løn- og ansættelsesforhold. Overenskomstens parter er nødt til ved fremtidige overenskomstforhandlinger i langt højere grad at medtænke lærerarbejdets helt særlige karakter - at en lærers arbejdssituation og arbejdsvilkår ikke er sammenlignelig med det private erhvervsliv. Ministeren kan bl.a. gennem lærer-udviklingsprogrammet fungere som talsmand for lærerarbejdets særlige karakter. Dette kunne jeg ønske mig til skolen i jubilæumsgave!

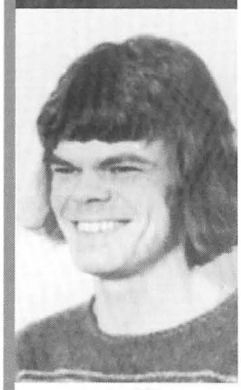

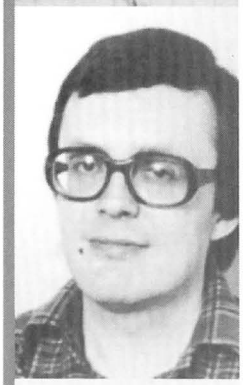

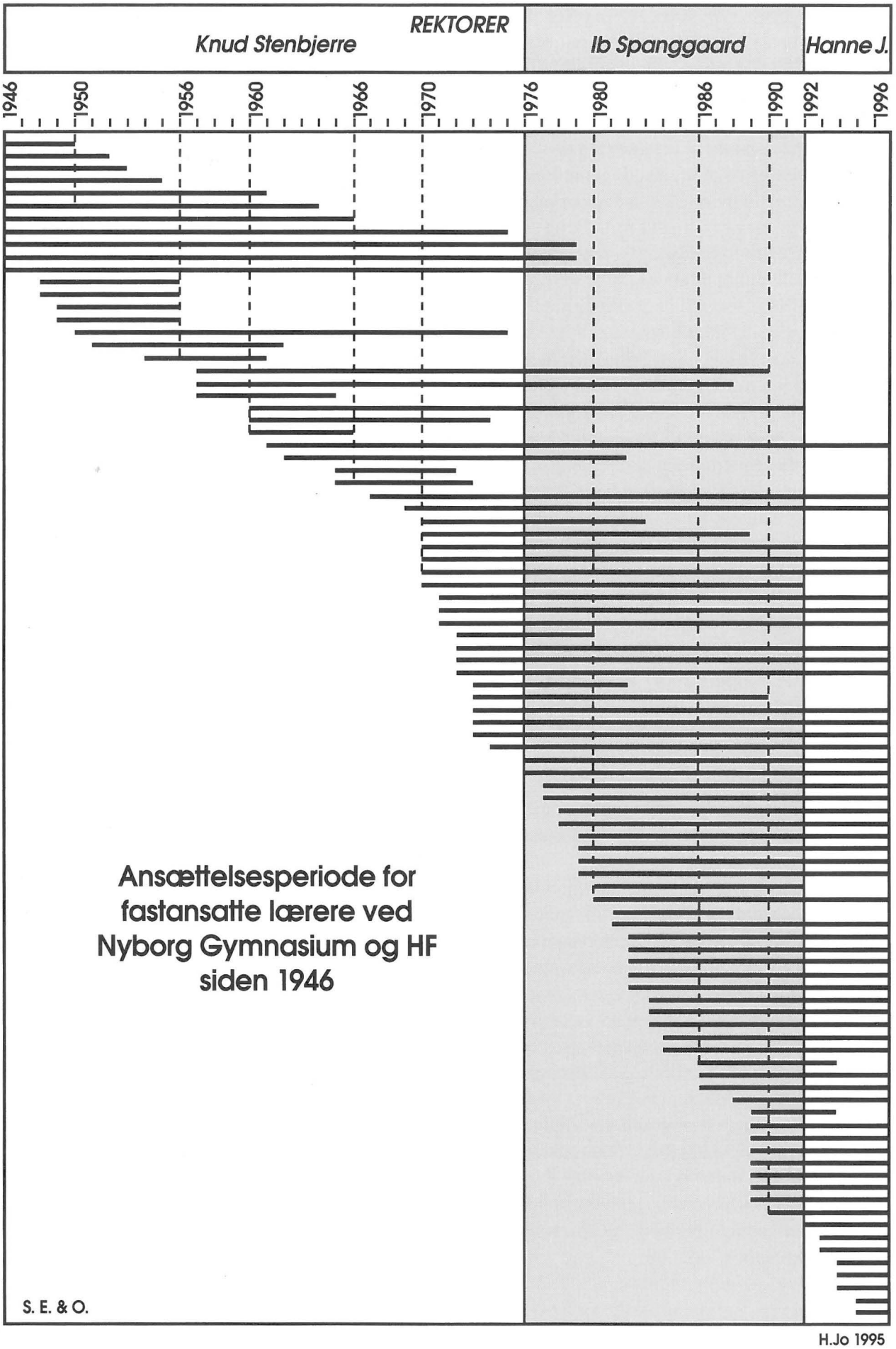
REKTORER
Knud Stenbjerre
Ib Spanggaard
Hanne J.
1946
1950
1956
1960
1966
1970
1976
1980
1986
1990
1992
1996
Ansættelsesperiode for fastansatte lærere ved Nyborg Gymnasium og HF siden 1946
S. E. & O.
H.Jo 1995

OM PÆDAGOGISK RÅD

Hans Mårtensson
formand for Pædagogisk Råd

Pædagogisk Råd er én af gymnasiets interne institutioner. Det består af alle lærere, der er ansat ved gymnasiet, som mødes cirka en gang om måneden for at diskutere og tage stilling til de problemer af generel art, og de udviklingsforslag, som forsamlingen skønner relevante.

Pædagogisk Råd er en videreførelse af det, man før i tiden kaldte Lærerrådet. Det fik navneforandring i forbindelse med gennemførelse af gymnasiereformen i 1989 {eller var det før?}, og i forbindelse hermed blev der fra ministeriets side gennemført en ændring i Rådets kompetenceforhold. Før i tiden havde Lærerrådet formel høringsret i en række sager. Det afløsende Pædagogisk Råd fik kun en rådgivende funktion, mens den formelle kompetence blev lagt over til rektor og den nyindførte Gymnasiebestyrelse. Alligevel er Pædagogisk Råd ved Nyborg Gymnasium & HF indtil videre fortsat med en formaliseret virksomhed med dagsorden, forretningsorden og beslutningsprotokol. De drivende kræfter hertil er dels rektors naturlige interesse i at kende lærernes mening om tingene som den fremkommer gennem en kvalificeret debat, dels lærernes engagement i deres job.

Når et menneske ender med at blive gymnasielærer, sker det typisk ikke ved, at man beslutter sig for dette job, for så at indlede den relevante uddannelse. I de fleste tilfælde kaster man sig i ungdommeligt letsind over et universitetsstudium inden for det fag, der har éns interesse. Senere viser det sig så, muligvis til éns fortrydelse, at et job som gymnasielærer er, hvad der er til én. Jeg tror, de fleste nuværende gymnasielærere mere eller mindre har en sådan baggrund. Men netop denne baggrund sikrer, at lærerne har et personligt engagement i deres virksomhed, et ønske om at viderebringe deres fascination af deres eget fag til de næste generationer.

I gamle dage var der noget, der hed gedigent håndværk. En håndværker var stolt af at gøre sit arbejde godt. Denne tradition blev nedbrudt af akkordarbejde og serieproduktion, og i stedet blev der indført det, man kalder byggesjusk.

Nu har lærerne også fået arbejdsbetingelser, der pinder deres virksomhed ud i smådele, hvor man sågar i nogle tilfælde regner arbejdstiden ud i hundrededele af timer. Det vil sige med en nøjagtighed på 36 sekunder. Målet med det er selvfølgelig en bedre styring af lærernes arbejdsindsats, blandt andet for at udnytte arbejdskraften mere effektivt. Men samtidig modvirkes det personlige engagement. Jeg har faktisk inden for de seneste år hørt lærere drøfte den mulighed, at nedlægge Pædagogisk Råd. Der kunne spares en del arbejdstid på den måde. Og når Rådet ingen formel kompetence har, kan det let komme til at føles som pjat at sidde og prøve på at tage seriøs stilling til en sag.

Det er et spørgsmål, om samfundet har gavn af, at lærere har et personligt engagement i deres virksomhed. I så fald er de seneste års ændring i lærernes arbejdsbetingelser et skridt i den forkerte retning. Præcis hvad og hvor meget det betyder, vil måske blive opklaret i næste jubilæumsskrift.

FREMTIDENS GYMNASIUM - SET MED ELEVERNES ØJNE

Kristina Svegaard
formand for Danske Gymnasieelevers Sammenslutning

Fremtidens gymnasium kan ses i mange perspektiver. Her er det set ud fra et elevsynspunkt, sådan som det kom frem på Danske Gymnasieelevers Sammenslutnings aktivitetskonference den 27.-29.10. 1995.

Der er to hovedlinier: Den kortsigtede og den langsigtede. Jeg vil her berøre dem begge, så det er muligt at danne sig et indtryk af elevernes holdninger og ideer på dette område.

På kort sigt:
En mere projektorienterende og tværfaglig undervisning, der skaber mere sammenhæng og mening i undervisningen. Det er nu engang sådan, at verden ikke kan opdeles i områder - den hænger sammen. Det vil gøre undervisningen mere relevant for alle, hvis man i stedet for den nuværende fagopdelte undervisning lavede projekter på tværs af fagene.
Det er desuden overordentlig vigtigt, at karaktersystemet, som vi kender det i dag, afskaffes. Det er uforståeligt, at man i et land som Danmark bedømmer folk med noget så unuanceret som et tal. Ingen - ikke engang erhvervslivet - kan bruge det til noget. Alle er bedre tjent med en god og konstruktiv evaluering, der fortæller noget om den enkeltes evner.
En anden vigtig ting er arbejdsmiljøet. Man kan gøre meget med lidt friskere farver, nogle grønne planter og lidt god kunst.
Det er desuden utroligt vigtigt at fundamentale forhold som temperatur, lys og møbler er helt i orden.

På længere sigt:
På længere sigt kunne man forestille sig en mere helhedsorienteret skole med vidtrækkende demokrati; således at lærere og elever i fællesskab bestemte meget mere direkte over undervisningen og dens indhold. Der vil ikke nødvendigvis være klasser og fag i fremtidens gymnasium. Der vil snarere være projektgrupper, der, under vejledning af en lærer, beskæftiger sig med emner, der interesserer netop dem, og som de kan bruge i deres personlige videreuddannelse.

NG ANNO 1961

NYT OG GAMMELT

Elevrådets Forretningsgruppe

For et ganske ungt råd som vores, kan det til tider være svært at forestille sig hele skolens historie. 50 år er lang tid, når man som vi i elevrådet kun har en periode på mellem 1 og 3 år at kigge tilbage på.

Studenterbillederne på væggene vidner dog om, at det langt fra har været en periode præget af konstans. Skolen har unægtelig undergået en kraftig udvikling siden dens grundlæggelse.

Ligesom med skolen fandt vi at det også var tid at forny vort eget forum: Elevrådet.

Elevrådet kæmpede tidligere med en stiv og traditionel struktur, som belastede et par personer i urimelig grad, mens store dele af elevrådet indtog en mere passiv rolle.

Derfor har vi i det indeværende år forsøgt os med en ny struktur. I håbet om at aktivere en større procentdel af forsamlingen nedlagde vi det gamle forretningsudvalg, som bestod af en formand, en næstformand og en sekretær. Men vi oprettede straks en såkaldt forretningsgruppe (nu bør forvirringen være total). Den indeholder i dag 7 personer, som kommer fra 1g, 2g, 3g samt 1HF.

Dette indebærer, at arbejdet i princippet kan deles ud på langt flere hænder. Denne del af planen har vist sig at være den vanskeligste. Når så mange mennesker skal være på samme sted og på samme tid så ofte, opstår der hurtigt kommunikationsproblemer. Trods disse ser forretningsgruppen snart ud til at være fuldt funktionsdygtig.

Så snart vil vi, som elevråd, være bedre rustet i vores stadige arbejde med at sikre en tryg og hensigtsmæssig hverdag og overordnet udvikling.

Vi glæder os allerede!

SPORT PÅ NG

MUSIK PÅ NG

BILLEDKUNST PÅ NG

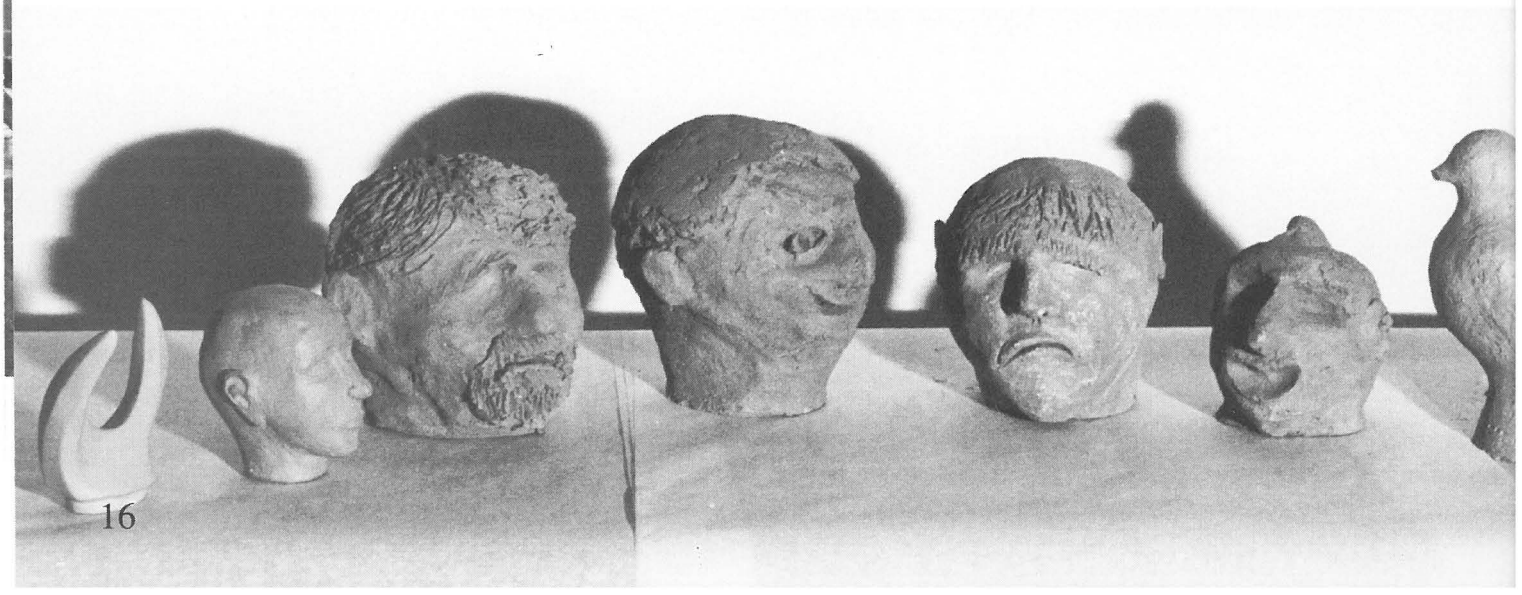

NYBORG LATINSKOLE

Peter Slot Nielsen
lektor

Nyborg Gymnasium er kun 50 år gammel, og Nyborg Gymnasium og HF er endnu yngre; men der har været skole på gymnasie- og HF-plan i mange flere år.

Af flere gamle kilder fremgår det, at Dronning Margrethe lod en latinskole bygge i 1410. Kilderne er næppe troværdige, og årstallet 1538, kort tid efter reformationen, er nok mere sandsynligt, som Holberg også mener efter sit besøg her i byen i 1727.

Den første latinskolebygning lå lige nord for kirken ca. der hvor Jyske Bank nu er placeret. Der lå også kirkens første klokketårn, og skolen var bygget sammen med klokketårnet. Så da det nuværende tårn blev gjort færdigt, inddrog man det gamle til undervisning og placerede skolens ældste klasse, "mesterlektien" der.

Skolens drift hvilede dengang blandt andet på forskellige legater, som taknemmelige elever eller forældre havde indstiftet. Således skænkede Johan Friis på Hesselagergård i 1554 "Landgildet af 2 Gaarde i Sulkendrup til Rektor og Lærere ved Nyborg lærde Skole". Landgildet bestod af "1 Otting Smør, 3 Gjæs og 6 Høns" (en otting er ca. 14 kg). Ved reformationens indførelse havde kongen overtaget skolevæsenet fra kirken, og han skulle altså så betale løn til personalet, og hvad der ellers måtte være af driftsudgifter. Det blev 28,10 kr. til rektor, 20 kr. til en lærer, mens præsten fik 200 kr.

"Den lærde Skoles" størrelse ved man noget om fra en pestepidemi, der ramte byen i 1602. Af skolens 106 elever døde de 50, fordi der var så dårlig plads, at de næsten ikke kunne undgå at smitte hinanden. Ved en folketælling fra omtrent samme tid har man fundet to "hørere" (sådan var betegnelsen for en lærer dengang). Der var altså nok 1 lærer til 50 elever, mens der nu er 1 lærer til 8 elever.

Den gamle latinskolebygning blev brugt indtil 1809. Så blev den lærde skole flyttet hen i Gyldencrones Palæ, som stadig ligger på hjørnet af Kongegade og Slotsgade. Her havde den til huse, indtil den blev nedlagt i 1839.

Begrundelsen for at nedlægge latinskolen var, at man ville styrke undervisningen!? Arven efter skolen blev fordelt mellem Nyborg Realskole (den nu nedlagte Vestervold Skole), der kom i gang et par år senere, og Odense Katedralskole. Den del af biblioteket, som Katedralskolen ikke ville have, kan man se på Nyborg Museum.

Den gamle latinskole ved kirken blev revet ned i 1872.

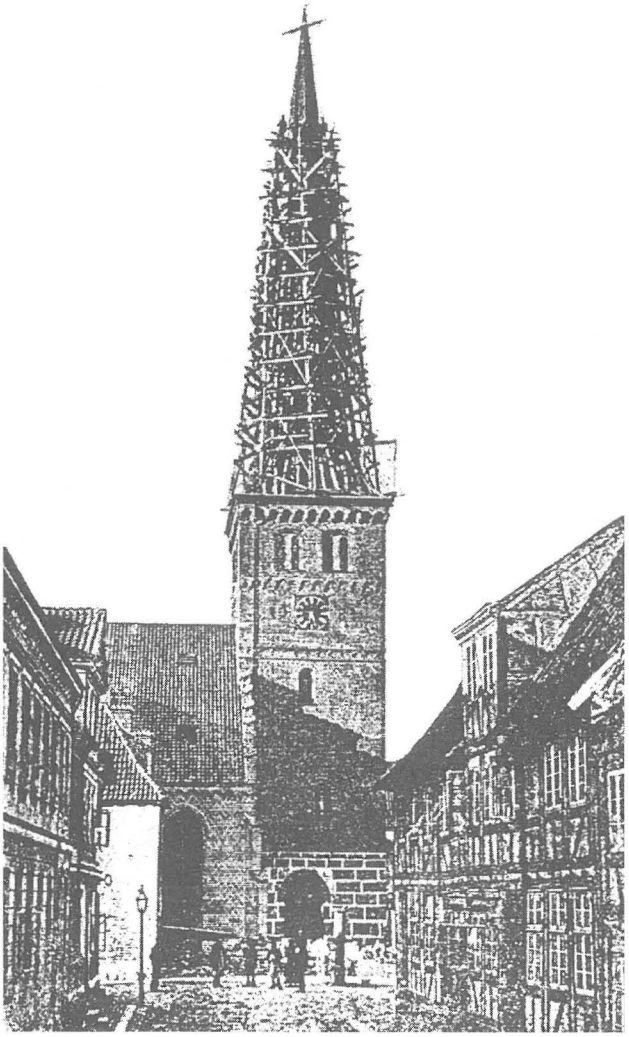

Fra Kirkens Restaurering 1871. Den gl. Latinskole ses til venstre.

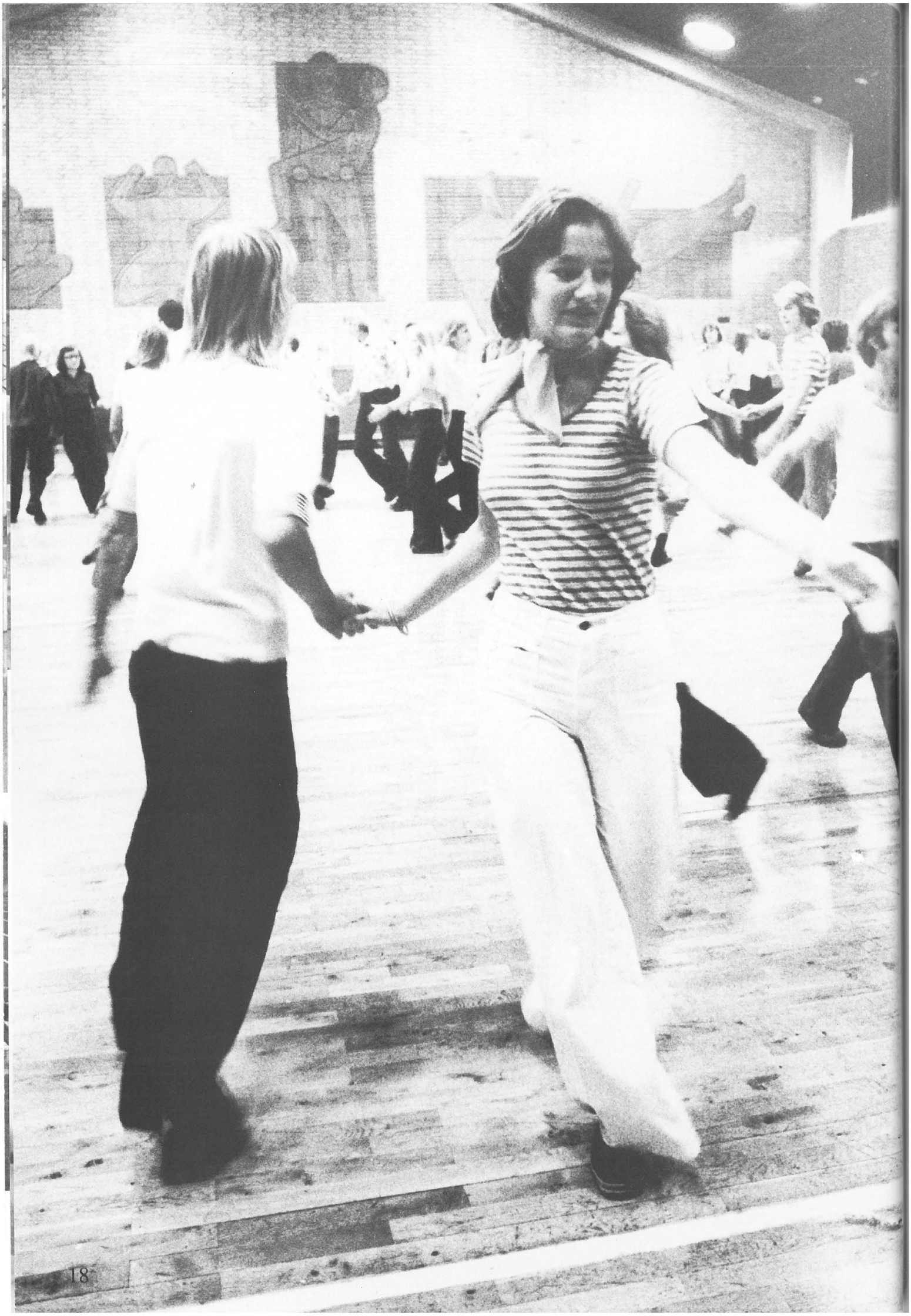

LÆRERE VED NYBORG GYMNASIUM OG HF 1946-96

Alsing-Børgesen, Tom.: Dansk, Idræt.

Andersen, Ruth.: Matematik, Samfundsfag.

Andersen, Nicolai Schartau.: Engelsk.

Andersen, Jørn.: Matematik, Fysik, Datalogi.

Andreasen, K.: Dansk, Tysk, Historie, Religion.

Bau, Annette.: Fransk, Idræt.

Bertelsen, Inger.: Tysk, Historie.

Bisgaard, Kit.: Sang, fransk.

Bjørkbom, Kirsten.: Engelsk, Idræt,

Bjørkbom, Oscar.: Fransk, Engelsk.

Bonde, Elmer.: Matematik, Fysik, Naturfag.

Borghäll, Yvonne.: Engelsk.

Borum, Helena.: Musik, Idræt.

Brandt, Mariann Åse.: Dansk, Spansk.

Brokmann, S.: Fransk, Engelsk, Skrivning.

Bruun-Olsen, Jesper.: Idræt.

Bruus, Allan.: Biologi.

Brøndum, Aage.: Fysik, Matematik.

Buch, M.: Latin, Engelsk.

Jørgensen, Peter Budtz.: Dansk, Engelsk.

Christensen, Erling.: Tysk, Dansk.

Christensen, Inge Frankfurth.: Spansk, Fransk.

Christiansen, Lise.: Kemi, Matematik, Naturfag.

Dallmann, Peter.: Matematik.

Eggert, Klaus.: Samfundsfag, Russisk.

Elkjær, P.: Dansk, Engelsk, Religion.

Eriksen, Birgitte.: Matematik, Russisk.

Fjell, Nils.: Matematik, Fysik, Idræt.

Fordsmann, Per.: Psykologi.

Frederiksen, Aplin Niels.: Geografi, Engelsk.

Frederiksen, Birthe Lønborg.: Biologi.

Friis, Holger.: Matematik, Fysik.

Gawinski, Birthe K.: Spansk.

Gradel, Morris.: Samfundsfag, Engelsk.

Grange, Sv.E.: Historie, Fransk, Tysk.

Grarup, Olaf.: Engelsk, Latin.

Hansen, Egon Ronge.: Geografi.

Hansen, Arno P.: Dansk, Matematik.

Hansen, Kurt Normann.: Billedkunst.

Hansen, Inger-Lise.: Tysk, Idræt, Fransk.

Hansen, Axel Ærboe.: Dansk, Engelsk.

Hansen, Ole Toft.: Engelsk, Dansk.

Hansen, Mogens.: Samfundsfag, Dansk.

Hansen, Krøyer Lula Margrethe : Idræt, Dansk, Rel.,Hist.

Hansen, A.C.: Fysik, Matematik, Skrivning.

Hartvig-Olsen, H.: Historie, Dansk.

Hebsgaard, Minna.: Matematik, Idræt.

Helbo, Birgit.: Historie, Idræt.

Helms, Anne.: Engelsk, Religion.

Helms, Dinna.: Historie, Idræt.

Helms, Niels Jørgen.: Historie, Samfundsfag.

Henriksen, Karsten.: Fransk, Engelsk.

Hjuler, Kirsten.: Dansk, Billedkunst

Hofdahl, Jørgen Viggo.: Religion.

Holm, Palle Juul.: Psykologi.

Høgsbro, Vibeke.: Formning.

Hårbøl, Torben Åes.: Dansk, Idræt.

Jacobsen Karl.: Dansk, Historie.

Jensen, Astrid Gregers.: Drama

Jensen, Gert Kongsted.: Matematik, Fysik, Naturfag.

Jensen, Morten Renè.: Samfundsfag, Historie.

Jensen, Peter Frimann.: Naturfag, Geografi, Naturhistorie.

Jensen, Peter Hauge.: Matematik, Datalogi.

Jensen, Sv. Erik.: Dansk, Fransk, Religion, Oldtidskundskab.

Jeppesen, Frank A.: Engelsk, Fransk.

Jepsen, Ulla Ann.: Dansk, Engelsk.

Josephsen, Hanne.: Religion, Oldtidskundskab, Filosofi.

Jäpelt, Annette.: Kemi, Matematik, Naturfag.

Jørgensen, Anna-Marie.: Matematik.

Jørgensen, Bjarne Saaby.: Formning.

Jørgensen, Claus.: Tysk, Oldtidskundskab.

Jørgensen, J. Mørup.: Fysik.

Kirkegaard, Lars.: Latin, Oldtidskundskab, Tysk.

Kjellerup, Jens.: Geografi, Biologi, Idræt.

Knudsen, Lone.: Psykologi

Knudsen, Flemming.: Formning.

Knudsen, K.M.: Håndgerning, Engelsk, Religion.

Kolte, David T.: Spansk.

Kristensen, Karen Rørby.: Historie.

Kristjansen, Helene Boile.: Engelsk, Fransk.

Krogsgård, Herman.: Fransk, Religion,

Kaae, Agnete.: Tysk, Idræt.

Lardy, Hans.: Tysk, Idræt.

Lardy, Anja.: Idræt.

Larsen, Jørgen.: Græsk, Oldtidskundskab.

Larsen, Per Juul.: Dansk, Samfundsfag.

Larsen, Louise Margrethe.: Matematik, Pigeregning.

Larsen, Janne Tylvad.: Fransk.

Larsen, Sven-Erik.: Musik, Idræt.

Larsen, Torben.: Matematik.

Larsen, Else I.: Tysk, Fransk, Skrivning.

Larsen, Thorkild Hoffmann.: Formning.

Larsen, Margrethe.: Matematik.

Larsen, Steen.: Musik.

Laursen, Hanne Houge.: Historie, Idræt.

Liljegren, Regitze.: Dansk, Idræt.

Lorenzen, Per.: Idræt, Biologi.

Lumholt, Leo Brandt.: Religion, Matematik, Filosofi.

Lund, Thomas.: Musik, Idræt.

Lyngdal, Th.: Idræt, Geografi, Naturhistorie.

Løfberg, Yvonne.: Historie Engelsk, Dansk.

Løppenthin, Viggo.: Geografi.

Mader, Erik.: Historie, Dansk.

Madsen, Marianne Klakring.: Musik, Spansk.

Madsen, Erling.: Musik, Spansk.

Madsen, Kell Commerau.: Latin, Fransk.

Marcussen, Lisbet.: Biologi, Teknikfag.

Marcussen, Svend Erik.: Biologi.

Mejlhede, Bente.: Dansk, Psykologi.

Michaelis, Franz.: Musik.

Mogensen, Sven Klindt.: Matematik, Fysik, Naturfag.

Mogensen, Inge.: Matematik.

Mogensen, K.: Idræt, Skolekøkken, Håndgerning.

Mortensen, K.: Idræt, Skolekøkken, Religion.

Moseholm, Erik.: Engelsk, Historie.

Munk, Troels.: Samfundsfag.

Møller, Carl Peter.: Matematik, Samfundsfag.

Mårtenson, Hans.: Matematik, Fysik.

Nedergaard, Niels.: Fransk, Latin, Oldtidskundskab.

Nielsen, Mogens Klitgaard.: Geografi.

Nielsen, Inge Bonde.: Engelsk, Formning.

Nielsen, Jonna Svarrer.: Idræt

Nielsen, Peter Slot.: Kemi, Fysik, Naturfag.

Nielsen, Jens.: Geografi.

Nielsen, Aase Weinrich.: Idræt, Historie, Dansk.

Nielsen, Ingeborg Toftgaard.: Idræt.

Nilsson, K. J.: Tysk, Engelsk, Dansk, Geografi.

Noer, Søren.: Fysik, Kemi, Naturfag.

Ohm, Jesper.: Biologi, Musik.

Olsen, Margrethe Mørch.: Fransk, Religion.

Olsen, Inge Birgit Thrane.: Engelsk, Dansk.

Olsen, Willy.: Engelsk, Dansk, Religion, Idræt, Skrivning.

Pedersen, Erik.: Matematik, Fysik.

Pedersen, Gunnar.: Fransk, Engelsk.

Pedersen, Gunnar.: Idræt, Dansk.

Pedersen, S. Frøslev.: Formning

Pedersen, Valther.: Matematik.

Petersen, Christian.: Historie, Idræt.

Poulsen, Allan.: Religion, Engelsk.

Poulsen, Asger.: Latin, Oldtidskundskab, Religion.

Prip, Bodil.: Matematik, Fysik.

Quaade, Hanna.: Engelsk, Dansk.

Quaade, Alex.: Dansk.

Rasmussen, Steen Cnops.: Musik, Drama.

Ravn, Ole.: Dansk, Film/TV-kundskab.

Roed, H.: Tegning, Matematik, Fysik, Skrivning.

Romstad, Johan.: Fransk, Tysk.

Sabra, Nina.: Engelsk, Fransk.

Schultz, Karin.: Samfundsfag, Idræt.

Semrau, Tina.: Tysk.

Spanggaard, Ib.: Dansk, Oldtidskundskab.

Stenbjerre, Knud.: Historie, Tysk.

Strickertsson, Kurt.: Fysik.

Svendsen, Kirstine.: Psykologi.

Sørensen, Marianne Elnegaard.: Engelsk, Idræt.

Thiesen, Jørgen.: Græsk, Latin, Oldtidskundskab.

Thomsen, Randi.: Dansk, Billedkunst.

Thomsen, Peter.: Latin, Oldtidskundskab, Religion, Sang.

Thorbek, Marit.: Tysk, Dansk.

Thule, Louise.: Idræt.

Trolle, Søren.: Musik.

Vang, Jens Peter.: Samfundsfag, Geografi.

Vergmann, Finn.: Engelsk, Fransk.

Villadsen, Ingelise.: Engelsk, Tysk.

Wamberg, Birgit.: Idræt, Biologi.

Weischenfeldt, Per.: Formning.

Westergaard, Steen.: Geografi, Samfundsfag, Erhvervsøkonomi.

Willadsen, Susanne Randrup.: Samfundsfag, Spansk.

Wilson, Helga.: Historie, Oldtidskundskab.

Øllgaard, M.: Historie, Tysk.

Aagaard, J.: Sang, Tysk, Dansk.

TEKNISK ADMINISTRATIVT PERSONALE:

Atzen, Sonja.: Rengøringsassistent.

Bjernemose, Birgit.: Rengøringsassistent.

Burkal, Ida.: Rengøringsassistent.

Christensen, Grete Langedill.: Kantinemedhjælper.

Christiansen, Else.: Rengøringsassistent.

Dong, Poul.: Jobtilbudsstilling Bibliotek.

Emdal, Kirsten.: Bibliotekar.

Glogauer, Huguette Lobe.: Rengøringsassistent.

Hansen, Sonja.: Kantinemedhjælper.

Hansen, Gerda.: Rengøringsassistent.

Haurdahl, Anne-Lise.: Sekretær.

Jensen, Anni.: Rengøringsassistent.

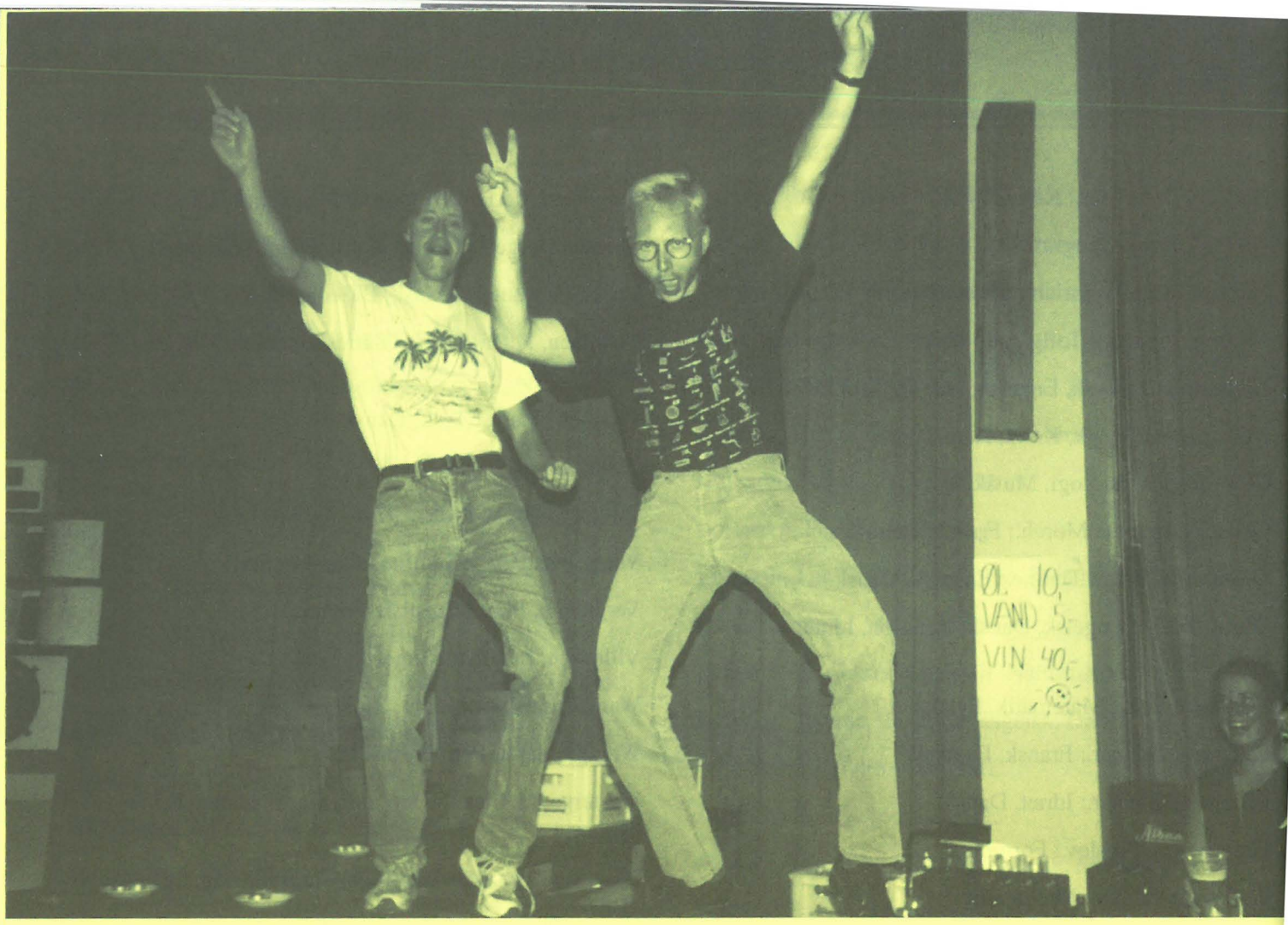

Lærere i hopla

Jørgensen, Ebbe.: Pedel

Jørgensen, Kirsten.: Pedelmedhjælper.

Kielstrup, Erna.: Rengøringsassistent.

Larsen, Marianne.: Rengøringsassistent.

Larsen, Anna.: Kantinebestyrer.

Larsen, Tove.: Rengøringsassistent

Laugesen, Bente.: Rengøringsassistent.

Madsen, Elin.: Rengøringsassistent.

Madsen, Hanne Strunge.: Sekretær.

Nielsen, Jytte.: Rengøringsassistent.

Nüse, Tove.: Rengøringsassistent.

Pedersen, Solveig.: Sekretær

Pedersen, Jeanet Hostrup.: Kantinemedhjælper.

Pedersen, Rita.: Rengøringsassistent.

Pedersen, Børge Møller.: Pedel.

Pedersen, Conny.: Rengøringsassistent.

Pedersen, John.: Pedel.

Pedersen, H.C.: Pedel

Pedersen, Susanne Kaufmann.: Bibliotekar

Petersen, Lars Ivar.: Pedel

Petersen, Åse.: Rengøringsassistent

Skov, Helga.: Rengøringsassistent

Steinhaugen, Gurli.: Rengøringsassistent

Sørensen, Børge.: Pedel

Sørensen, Helene.: Rengøringsassistent.

Sørensen, Gitte.: Kantineleder.

Weile, Ketty.: Sekretær.

Aagaard, Torben.: Pedel.

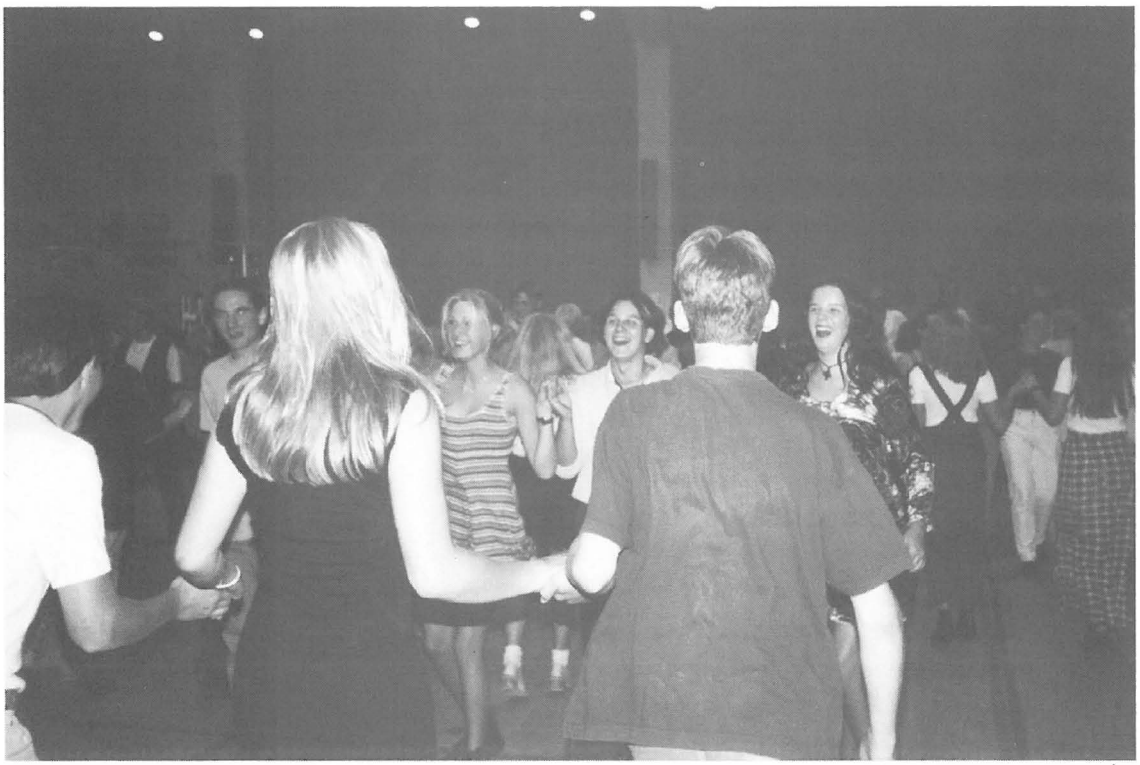

NYBORG GYMNASIUM I ÅRENE 1946 - 1960

ved Bodil Prip
lektor

Skolebygningen var den tidligere kommunale mellem- og realskole på Kongens Bastionsvej, og i de første år, hvor gymnasieeleverne kun udgjorde en beskeden del af det samlede elevtal, var pladsforholdene rimelige – dog måtte enten drenge eller piger i en klasse have gymnastik i Døveskolens gymnastiksal, da skolen kun havde én gymnastiksal, hvor forholdene i øvrigt ikke just var ideelle - der var ikke direkte adgang til bruserummet fra omklædningsrummet, men gennem gymnastiksalen, så der måtte lægges et stort gummilærred ud foran døren til baderummet, når eleverne skulle have bad.

Faglokalerne var i de første år meget beskedne, det hjalp, da der i begyndelsen af 50-erne blev indrettet lokaler til fysik og kemi i den del af kælderen, som hidtil havde været pedelbolig; ved samme lejlighed blev der indrettet lærerværelse i et andet kælderrum (med adgang ad en kældertrappe og en smal gang langs med fyrgraven.)

Skolekøkkenundervisning foregik på Birkhovedskolen, sløjdundervisning foregik i husflidsskolen, og i de senere år foregik tegneundervisning i et nærliggende malerværksted og sangundervisning i logebygningen.

Skolens liv lå i meget faste rammer med undervisning mandag til lørdag fra kl. 8 til kl. 14; eleverne måtte, medmindre der forelå speciel tilladelse, kun opholde sig i klasseværelserne i timerne, bortset fra ordensduksen, der skulle sørge for udluftning i frikvartererne, gøre tavlen ren og sørge for, at der var kridt. I første halvdel af spisefrikvarteret måtte man spise sin mad i klasseværelset, i mellemskoleklasserne under klasselærerens opsyn; denne ordning ændredes midt i 50-erne til, at en pige fra gymnasiet overtog klasselærerens opsyn; nogenlunde samtidig indførtes en præfektordning, hvor et par gymnasiedrenge holdt kontrol med, at kun ordensduksen var i klasseværelserne.

Hver morgen samledes alle i forhallen, og når rektor steg op på det tredie trin, forstummede al snak. Rektor sagde "godmorgen" og forsamlingen kvitterede med et "godmorgen", hvorefter rektor annoncerede, hvad der skulle synges. Under anførsel af sanglæreren, der stod på første trin og en elev eller lærer ved klaveret sang forsamlingen morgensang, og rummets akkustik hjalp med til, at sangen virkelig klang.

Når en lærer kom ind i klassen, rejste alle elever sig op, og det gjorde de også, hvis der i en time kom en anden lærer ind. Alle sagde De til lærerne, og det forventedes, at lærerne i omtale benævntes hr./fru/frk. og titlen.

Det hændte, at en mellemskoleelev blev sendt uden for døren i en time, og hvis rektor traf en sådan synder, fik han/hun en tordentale, som alle 8 klasseværelser nød godt af (og som muligvis havde en vis præventiv virkning).

Ligesom skoledagen lå i faste rammer, var der også i løbet af skoleåret en række faste arrangementer, dels med undervisningssigte, dels af mere social art. I første kategori var der 2 G's ekskursion til Bornholm, 3 G's og realklassens ekskursion til København, og – da skolen fik lejrhytten – 2.mellems og realklassens lejrskoleophold.

I den anden kategori var der det store skolebal, indledt med skolekomedie, julestuen for 3 G og gamle elever, juleafslutningen, lindebal og dimission; senere kom forårskoncert og hyttebal til.

Forud for det store skolebal holdt rektor ved morgensangen en tale om den rette opførsel – bl.a. "de tre K'er" (kinddans, kys og krammen), som var bandlyst ved skolens fester.

Da kostskolen bevirkede, at der var stort overskud af piger, blev der inviteret et hold drenge fra Sorø Akademi (+ en af deres lærere). Gæsterne overnattede i skolens gymnastiksal, fik morgenmad serveret på skolen af nogle kostskolepiger og fik middag på kostskolen, inden de rejste igen.

Det store skolebal, forårskoncert og dimission blev hold i Borgerforeningen, mens de øvrige arrangementer fore

gik på skolen i gymnastiksalen, hvor der blev lagt masonitplader på gulvet for at skåne det, når der skulle danses. I vore dage ville brandvæsenet have nedlagt veto mod ethvert arrangement i gymnastiksalen, men det gik da heldigvis godt. De trange forhold kan illustreres af følgende bemærkning fra aftenens konferencier ved et hyttebal: "Eleverne skal vente, så de voksne og lærerne kan komme ud først".

Få år efter at gymnasiet var startet, blev der afholdt arkitektkonkurrence om tegning af en ny skolebygning og udvidelse af kostafdelingen, i 1950 blev J. Stærmose tildelt 1. præmie for sit projekt, i 1956 blev byggeriet endelig vedtaget, og i 1958 kunne den nye del af kostafdelingen tages i brug, i 1959 den nye skolebygning, og endelig i marts 1960 blev den officielle indvielse afholdt, og Dronning Ingrid modtog invitationen til at deltage.

Planlægningen af indvielsen blev foretaget til mindste detalje! Et par piger blev udvalgt til at tage imod Dronningens og hofdamens overtøj, realklassens drenge fik hver tildelt en af svingdørene og blev instrueret i at åbne døren samtidig med, at de bukkede, en dreng og en pige blev udvalgt til at overrække Dronningen blomster, byens varehus udlånte et tæppe, som Dronningens og hofdamens stole kunne stå på, skolens kor og orkester (kraftigt suppleret med medlemmer fra byens private orkester) øvede flittigt på en til lejligheden skrevet kantate, på kostskolen blev udvalgt nogle piger, som skulle være samlede i det værelse, som Dronningen skulle have forevist, - og dagen før indvielsen samledes hele skolen i festsalen for at indøve et nifoldigt leve. Alt forløb planmæssigt på selve dagen, der blev endda vist klip fra indvielsen i TV om aftenen.

Fra indvielsen i 1960

NYBORG GYMNASIUM I ÅRENE 1960 - 1973

ved Inger Bertelsen
lektor

Så var vi rykket ind i den nye skole og ind i de glade tressere. Det sidste vidste vi dog ikke endnu. Arbejdsdagene og arbejdspresset havde ikke ændret sig. Karakterbog 4 gange om året, jævnlige prøver i de skriftlige fag (i engelsk og tysk "klassestil" uden ordbog hver 14. dag) foruden termins- og årsprøver var midler til at holde de svage sjæle til bogen. Lærerne var også under kontrol; omrejsende faginspektører dukkede uanmeldt op for at overvære undervisningen og bedømme dens faglige og pædagogiske niveau. Særligt udvalgte censorer formulerede spørgsmålene til mundtlig eksamen og bestemte dermed, hvad der var væsentligt og uvæsentligt i pensum. Forberedelsestid var et ukendt begreb.

I løbet af et år eller to begyndte forandringens vind at blæse ind over hegnet. Det økonomiske klima blev mildere, det kunne man se på parkeringspladsen, hvor antallet af lærerbiler voksede støt. Lønningerne gik op og arbejdsløsheden ned. Det dryppede også på eleverne fra det, der dengang hed "Ungdommens Uddannelsesfond". Fjernsyn, udlandsrejser, måske endda for enkelte heldige et skoleår i USA, alt det lukkede op for nye sæder og skikke, der snart i stort og småt satte deres præg på skolens dagligdag.

En dreng fra 2. real lagde ud med den første Beatles-frisure. Lærerne rystede på hovedet og talte formanende ord til pioneren, men det hjalp ikke, moden bredte sig langsomt, men sikkert, efterhånden også til lærerne selv, hvis de havde hår nok til at følge den. Påklædningen blev uformel over hele linien, lærere M/K, der mødte op i henholdsvis islandsk sweater og slacks, hørte ikke et ondt ord for det. Sådan var det ikke i halvtredserne! Mest fantasifulde var de nye HF'er. Et par af dem klædte sig til hverdag og fest som sibiriske bønder ved vintertid - det var i orden - men det var alligevel chokerende, at de sagde DU til rektor!.

I spisefrikvarteret lød der rock- og beatmusik fra højttalerne, klasserne skiftedes til at lægge programmet. Alle måtte gå til bageren, alle måtte blive inde i frikvarteret. Sådan faldt den ene bastion efter den anden. I krogene så man par i nærkontakt; formaninger om ikke at holde i hånd var glemt, al tale om at sky kys, kram og kinddans forstummede. Morgensangen afgik ved en langsom død under tiltagende kritik af repertoiret fra højskolesangbogen, der ikke rigtig svarede til tidens ånd.

I klasseværelserne blev der møbleret om i bogstavelig og overført betydning. Der blev sat opslagstavler op til brug for eleverne, inspirationen var de kinesiske vægaviser! Skikken med at rejse sig, når læreren trådte ind i lokalet, kom til debat. Eleverne opfattede den som autoritetssymbol, lærerne som en praktisk måde at starte timen på. Efter lydstærke ordvekslinger indledte lærerne et elastisk tilbagetog, og eleverne kunne sætte sig veltilfredse til rette. Et andet autoritetssymbol (?) katederforhøjningen blev pillet ned, og til sidst blev borde og stole flyttet og, hvor det var muligt, anbragt i rundkreds. Da havde lærerne været til kursus i gruppedynamik.

Emner for foredrag og studiekredse fortæller lidt nærmere om, hvad der rørte sig i tankerne.

Matematikerne hørte om "Intelligente maskiner". Studiekredsene i 1968/69 handlede om "Oprørsfilosoffer", "Den sociale og psykologiske baggrund for ungdommens utilfredshed", "Det sovjetrussiske samfund", og som et vidnesbyrd om en dyster side af udviklingen: i 1969 kom en konsulent fra undervisningsministeriet og fortalte om narkoproblemer.

Medbestemmelse stod også på dagsordenen både for lærere og elever, også før deres rettigheder blev officielt fastlagt. De var enige om meget, men bestemt ikke om alt. Bølgerne gik højt, når hævdvundne traditioner og konventionel pænhed stod for skud, og frontlinierne gik ikke så sjældent på tværs af "partierne", og det var nok en væsentlig grund til, at de helt store konfrontationer udeblev.

På det faglige område mildnedes arbejdspres og kontrolforanstaltninger i takt med medbestemmelse, og bevidstheden om, at der altid var et job at få i disse tider med fuld beskæftigelse fyrede op under optimisme og foretagsomhed. Livet var jo ikke lutter oprør og utilfredshed i de glade tressere, der som bekendt først sluttede i 1973, da oliekrisen satte et effektivt punktum for højkonjunkturen.

KNUD STENBJERRE 1946-1976

Karl Jacobsen
lektor

Den periode på 30 år frem til 1976, hvor Knud Stenbjerre var skolens rektor, rummede en række udfordringer, som kun en personlighed med en stor arbejdskapacitet og en stærk vilje kunne leve op til. Det drejede sig om følgende:

- nye bygninger til erstatning af de midlertidige
- etablering af et voksende lærerkollegium i en tid, hvor der var mangel på lærere, men øget tilgang til gymnasiet
- gennemførelsen af de nye gymnasiereformer med flere valgmuligheder og samtidig afviklingen af mellemskolen
- indførelsen af HF
- overgangen fra kommunalt til amtsligt regi
- større indflydelse til lærerrådet
- håndteringen af det såkaldte "ungdomsoprør".

I virkeligheden var det utroligt, hvor godt og smertefrit alt dette forløb. Knud Stenbjerre var af natur og udfra sine basiserfaringer i det gamle system et autoritært menneske med en stærk trang til at have indflydelse på alt ned til de mindste detaljer. Han var en glimrende pædagog, der gerne delte sine erfaringer med sine medarbejdere, men samtidig var han udstyret med en juridisk begavelse, der gav sig udslag i et dybtgående kendskab til de love og cirkulærer, som var grundlaget for skolens funktioner. Han behøvede næsten aldrig slå efter - han vidste, hvad der stod i regelsættet, hvilket var en stor lettelse for både kontorpersonale og kollegium.

Selv har jeg kun kendt ham i hans sidste 15 år som rektor, men det var let at komme ind i hans kollegium. Det var næsten som at komme ind i en familie, men kollegiet var heller ikke mere end ca. 25 lærere. Om morgenen sad han på lærerværelset og røg sin morgencigar, mens han drøftede alt muligt med de fremmødte - også emner, der ikke havde med skolen at gøre - og han havde derfor et udmærket personligt kendskab til sine medarbejdere. Sandt er det, at han ikke var alt for venlig mod enkelte svage lærere, men den slags blev altid behandlet bag rektorkontorets lukkede dør, hvor også andre større eller mindre uoverensstemmelser blev løst. Udadtil var han helt igennem solidarisk med sine "kolleger". Det var utænkeligt, at han skulle tale om os som "mine lærere". Han sagde altid "mine kolleger", og han mente det, også selvom han ud fra sine traditioner kunne kokettere med, at "rektorer er ikke, hvad de har været".

Ungdomsoprøret mødte han som en udfordring til sin egen evne til fleksibilitet. Han havde forlængst erkendt, at den autoritære basis, han begyndte i, var forbi, og han nød tilsyneladende forandringen. Det var ganske vist et chok for ham, da en elev sagde du til ham. Han spurgte også den pågældende, om han syntes det var passende, men da han fik svaret: "Jeg har besluttet mig for at sige du til dem, jeg sætter pris på", så var det ikke helt fri for, at Knud Stenbjerre opfattede det positivt - og sådan var det også tænkt, for eleverne kendte ham som en person, de kunne stole på, og som interesserede sig for dem. Vi andre blev ved med at være på De med ham, men det betød ikke så meget andet end gensidig respekt for en gammel stil, som måtte vare hans tid ud.

IB SPANGGAARD 1976-1992

Inger-Lise Hansen og Helga Wilson
lektorer

Der var mange ansøgere til stillingen, da rektor Stenbjerre som næsten 70-årig tog sin afsked. Vi var spændte i Nyborg, for gymnasiet havde indtil da kun haft én rektor, og han havde været REKTOR med store bogstaver. Hvordan mon det ville gå med en ny chef? Fyns Amt valgte den 39-årige lektor Ib Spanggaard fra Viby Amtsgymnasium, og allerede ved det første møde med ham kunne vi fornemme, at lederstilen ville blive en helt anden. Han imponerede alle dybt ved at kunne vore navne ved den lejlighed, og så brugte han ydermere vore fornavne. Du-kulturen holdt endeligt sit indtog på Nyborg Gymnasium.

Og meget andet ændrede sig. Det var i de år, at medbestemmelse blev et nøgleord, og mange nye udvalg så dagens lys, udvalg der beskæftigede sig med sager og traf beslutninger, der hidtil havde været rektors domæne. I disse år voksede i øvrigt lærerkollegiet stærkt som følge af en ændret gymnasiestruktur.

Som noget nyt indførte Spanggaard, at 1. klassernes forældre kunne deltage i introduktionsfesten; det blev en succes. Han var også idémanden bag externe og interne meddelelser, og både festen og meddelelserne har vi stadig.

Ikke mindst for et provinsgymnasium er det vigtigt med god kontakt til lokalsamfundet, og den side af jobbet varetog Spanggaard på flere planer: Han kom hurtigt ind i lokalpolitik og blev medlem af Nyborg Byråd; hans store interesse for sport gjorde ham til en hyppig gæst på tennisbanerne, og søndag eftermiddag kunne eleverne og deres forældre møde ham i Nyborghallen som tilskuer til håndboldkampe. Her nød de godt af hans store personkendskab; som en selvfølge kendte han samtlige elevers navne; men ofte kunne han også navnene på deres forældre, ja sågar på nogle af bedsteforældrene.

Spanggaards deltagelse i det offentlige liv – han var også officer af reserven - betød, at han ikke altid var til stede på skolen; dette gav lærerkollegium og administration nye muligheder og andre strukturer i det daglige arbejde.
Selv om Ib Spanggaard er militærmand med liv og sjæl, var hans periode som rektor meget lidt autoritær; man kunne uden videre sige grimme ord til ham, men måtte så også være forberedt på at få igen med samme mønt, og både lærere og elever måtte vænne sig til et stort og varieret ordforråd, specielt når det gjaldt skældsord.

I 1992 valgte Ib Spanggaard at trække sig fra lederposten. I virkeligheden holder han nemlig mere af at undervise end af at administrere, noget mange forældre og elever har oplevet, når han som indledning til en forældrekonsultation eller i en vikartime gennemgik Homer eller Benny Andersen. Det var derfor helt naturligt for ham at gå tilbage til almindelig undervisning som lektor på Nyborg Gymnasium og HF.

Nu kan Ib så igen undervise fuldt ud, brokke sig over eleverne, brokke sig over administrationen, fortælle anekdoter, læse bøger og deltage i livet på lærerværelset med sin evindelige pibe i munden ... når han altså ikke lige er til møde i Amtsrådet.

Uddrag fra Kostskolens festskrift fra 1990:

GLIMT FRA KOSTSKOLELIVET I ÅRENE 1953 TIL 1977

Af Bodil Prip

FØRST i 50'erne
Opholdsstuen lige efter morgenmad: Hektisk aktivitet i form af lektielæsning ind- (af)skrivning af stil og opgaver, enkelte letsindige (eller velforberedte) spiller kort; betænkelig tæt på kl. 8 hastigt opbrud, og så går den vilde jagt på cykel ind til skolen.
Køkkenet kl. 21: Orgie i franskbrød, ost og marmelade! Her henter de, der ved de faste måltider håndhæver slankekure, rigelig kompensation!
Sen aften efter en fest på skolen: Den første halve time er Frisengårdsvej befolket med tæt omslyngede par, og under kastanietræerne bag kostskolen kysses der godnat til sidste sekund af den tilmålte halve time. Efter at alle har meldt sig til vagthavende, eskorteres de udeboende til deres respektive gadedøre.

FØRST i 60'erne
Spisesalen kl. 18: Klokken ringer, og alle går til deres faste pladser, men først når rektor har sagt Værs'god, sætter man sig.
Biblioteket: En klasse holder fest og har fået lov til at indkøbe 1 øl til hver deltager; de kommer i tanker om, at Bertel skal komme, ringer efter hende - men så: ingen øl til hende! Hurtigt samles sjatter i en flaske, som serveres for Bertel, da hun kommer, og hun kvitterer med et Ah! efter første slurk.

FØRST i 70'erne
Spisesalen, søndag aften kl. 18: De hjemmeværende sidder ved bordene, og i samme øjeblik, klokken begynder at ringe, styrter de op til skranken, som om der kun var mad til de første 10!
Elevgangene: Der flytter drenge ind og med dem nogle vældige stereoanlæg med en effekt, der bestemt var et større lokale værdigt. Efter drengenes indflytning deltager iøvrigt såvel piger som drenge i det traditionelle Luciaoptog.

Årene fra 1953 til 1977, hvor jeg var ansat som kostlærer, var år, der bød på mange forandringer, såvel i de rent fysiske rammer som i reglementet. Det var spændende år; de første lempelser i reglementet blev modtaget med jubel og som en gave, men efterhånden blev der mere og mere tale om opfyldelse af ønsker, fremsat af kosteleverne, og de blev mere eller mindre modtaget som noget selvfølgeligt.

Hvervet som kostlærer medførte mangen en hed debat om det berettigede i de sanktioner, der fulgte på en overtrædelse af reglementet, men det indebar også mange hyggelige timer sammen med kosteleverne, hvor vi, både på tomandshånd og i større eller mindre grupper kunne snakke sammen om løst og fast.

Ikke mindst de første år, hvor eleverne tilbragte så meget af deres tid på kostskolen, gav elever og kostlærere chance for at lære andre sider hos hinanden at kende, end dem, der kendes fra skoletimerne.

LIVET PÅ KOSTSKOLEN (anno 1990)
Af Betina Soltau og Irene Banke Pedersen

Livet på kostskolen, hvad er det?
Kostskolen er først og fremmest et sted, hvor unge mennesker kan bo, mens de går på gymnasium og HF. Der er elever fra mange egne af verden. I år er der f.eks. én fra Afrika, én fra Latinamerika, én fra Luxemburg, én fra Bruxelles og ti fra Grønland. Resten er fra Danmark og en del af disse er fra Ærø.

For at alle vi kostelever skal kunne holde ud at bo sammen, må der nødvendigvis være regler, og for at reglerne skal kunne overholdes, må der nødvendigvis være kostlærere til at se efter, om "lov og orden" sker fyldest. Nu lyder det så alvorligt med kostlærere, der opretholder lov og orden, men de er også en slags erstatning for vores foræl-

dre, og vi kan snakke med dem om alt, både glæder og sorger.

Hvorfor egentlig bo på kostskole? Bl.a. fordi man kommer over teenage-perioden ret smertefrit, idet man nu ikke har sine forældre i nærheden til at modsætte sig ens ungdomsideer. Når man bor på kostskole, lærer man også at tage hensyn til andre mennesker, idet man ikke her bare kan spille høj musik og gøre, hvad man har lyst til i samme grad, som man kan gøre hjemme bag husets 4 vægge. Man bliver også meget hurtigere selvstændig af at bo på kostskole. Det skyldes bl.a., at ens forældre ikke lige er i nærheden til at "godkende" ens mærkelige påfund. Idet man bliver mere selvstændig, er det også meget vigtigt at have selvdisciplin, da den egentlige grund til at bo her jo er at få studenter-/HF-eksamen.

Det med selvdisciplin kan være svært i starten, da enten billardbordet, vennerne og kaffen ude i køkkenet eller fjernsynet med de mange kanaler kan trække én væk fra lektierne. Det lærer man dog hurtigt at modstå, når man opdager, at man er sakket bagud i skolen. Det, at der er nogen ude i køkkenet, er bestemt også rart. Der er altid nogen at snakke med, og hvis man f.eks. ikke har let ved tyske verber, er det altid rart, når man kan finde nogen, der kan klare dette. Det er en fordel, at der altid vil være nogen, der kan det, man ikke selv kan. I øvrigt kan man også blandt alle de kostelever, der er, finde venner for livet.

Der er selvfølgelig ikke kun fordele ved at bo på kostskole. De ulemper, der må forekomme, er dog ikke værd at snakke om. Det er nærmest små hverdagsproblemer, som også kunne opstå, hvis man boede hjemme.

For at det ikke skal blive alt for ensformigt at bo her, er der forskellige traditioner. Bl.a. en fælles udflugt til Fyns Hoved, en dag som sluttes af med årets første kostskolefest, hvor hver gang laver underholdning, som er blevet planlagt på udflugten. Desuden holdes der kostskolefest ved hver højtid. Der er også andre traditioner, såsom dåb, hvor de nye elever bliver indviet her på "kosten". En hyggelig tradition er også Luciaoptoget gennem kostskolens gange, hvor alle afgangseleverne deltager. En anden hyggelig tradition er, at når man fylder 18 år, så bliver der serveret rundstykker om morgenen, og ved alle fødselsdage, uanset alder, har fødselaren både lys og flag på bordet ved alle dagens måltider.

For et par år siden tog nogle elever initiativet til at lave en ny tradition. De sidste dage før julemiddagen får alle elever en person, der skal være nisse for dem, og ved julefrokosten afslører man så, hvem der har været nisse for hvem.

I løbet af foråret bliver der også arrangeret en "grønlænderaften", hvor man spiser grønlandsk mad og synger grønlandske sange, hvorefter grønlænderne fortæller om deres hjemland og måske viser billeder.

Det var lidt om, hvordan det er at bo på kostskolen anno 1990. Om tyve år vil vi nok tænke tilbage på kostskoletiden som nogle af de bedste ungdomsår overhovedet, trods alt!

Vi ønsker hermed kostskolen tillykke med de 50 år, og må fremtidige elever få det lige så godt, som vi har haft det.

Rektor Hanne Josephsen og elever på kostskolen

TO GENERATIONER SPILLER UD ....

Interview med BENNY og JAKOB STOUGAARD.

ved Lars Berthelsen, 3a og Inger-Lise Hansen, lektor.
Interviewet fandt sted i september 1995; vi syntes, det kunne være sjovt at høre om NYBORG GYMNASIUM og HF, sådan som far og søn oplevede det med præcis 25 års mellemrum.

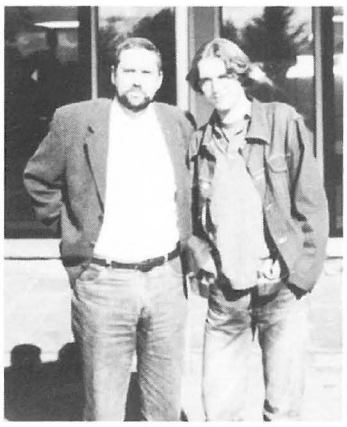

Fortæl om det sociale samvær på NG i jeres tid:

JAKOB: Vi havde uformelle klubber på tværs af klasserne bundet sammen af fælles interesser som f.eks. den frivillige musik, der netop i min tid på N.G. stod meget stærkt; vi fik en masse kontakter på den måde.

BENNY: Du færdes blandt mennesker, du ikke selv har valgt at være sammen med, og så opstår der alligevel nogle nærmest logeagtige sammenhænge med et meget tæt sammenhold. Det gav energi til både lektierne og til skoletimer, og venskaber blev grundlagt, der holder den dag i dag.

Havde gymnasieelever og HF-elever kontakt i dagligdagen, Jakob?

Nej! på én eller anden måde var de voksne, og vi var børn, selv om aldersforskellen ikke altid var så stor.

Hvordan var jeres forhold til lærerne?

JAKOB: Jeg føler, at vi havde et tæt og godt forhold til vores lærere. Når jeg i dag taler med kammerater, der har gået på andre gymnasier, ser det for mig ud, som om N.G. her er noget specielt. Vores lærere delte mange oplevelser med os. Der var selvfølgelig forskel på de yngre lærere og de ældre; de yngre inviterede os hjem, gik til fester med os, og de ældre gav os en stor tryghed i dagligdagen og tillod os et frisprog over for dem.

BENNY: To af mine unge lærere – Karl Jakobsen og Axel Ærboe med henholdsvis dansk og historie – fik Jakob 25 år senere i de samme to fag, nu som et par ældre lærere. Det var sjovt. Vi har begge to haft den samme positive oplevelse af dem; for mig den gang var det vigtigt, at de altid var de samme personer på skolen og uden for skolen. De var et par meget engagerede mennesker, hvilket også var Jakobs opfattelse 25 år senere. Nogle af de ældre lærere bevarede altid en facade i undervisningssituationen, og vi lærte dem aldrig at kende som levende mennesker.

Hvordan oplevede du, Benny, disciplinen på NG?

Det var bare noget, der var der, og som vi uden videre accepterede. Vi mødte op i slips og jakkesæt til skolefester og koncerter, det krævede rektor Stenbjerre. Idrætslæreren – og vi – tog det som en selvfølge, at vi i 1g sluttede vore timer med et "Tak for timen, hr. Lyngdahl". Vi var i øvrigt kun sammen med pigerne til idræt, når vi dansede lanciers. Det var utænkeligt at kysse og kramme pigerne, når lærerne så det; vi syntes godt nok, det var tåbeligt, at vi ikke måtte; men vi rettede os efter det. Der var strenge regler for pigerne på kostskolen (det var en ren pigekostskole den gang). Hvis vi skulle have dem med i byen, skulle de "skrives ud" af en kostlærer og afleveres igen på et fastsat tidspunkt.
Der var som noget helt naturligt kun tilladt én politisk organisation på N.G. – det var K.U. – Det måtte være nok, mente rektor. Men han tog det alligevel uden at kny, da en klasse en dag til morgensamling valgte "Internationale" som den fælles morgensang.

JAKOB: Ja, meget er blevet anderledes. I dag blander skolen sig ikke i elevernes privatliv. Den giver en række tilbud, som man kan tage imod eller lade ligge.

Hvordan havde I det med at aflevere opgaver til tiden og i det hele taget med at passe jeres skole?

JAKOB: Der er ingen forskel mellem min skoletid og i dag; der var elever, der var totalt uinteresserede i gymnasiet, og som hverken passede lektierne eller afleverede deres opgaver til tiden.

BENNY: Det var utænkeligt ikke at aflevere sine skriftlige opgaver. Så gik man her bare ikke mere. Det

betød simpelthen, at man blev vist bort. Men den form for disciplin var vi vant til fra folkeskolen; dér skilte man jo også eleverne efter evner. Jeg synes i øvrigt, gymnasiet må kunne forlange, at eleverne er parate til at yde et stykke arbejde; i modsat fald må skolen have en mulighed for at sige fra over for umotiverede elever.

JAKOB: Ikke helt enig! Lysten og interessen kan komme undervejs i forløbet. Det må man tage højde for.

Var nogen af jer politisk aktive, f.eks. i elevrådet?

BENNY: Det, der hed samarbejdsudvalget, hvor 3 lærere, 3 elever og rektor arbejdede med sager af fælles interesse, fungerede vældig godt. Der var jeg med.

- Lars Berthelsen: I dag hedder det elevaktivitetsudvalget; det har ikke mange beføjelser. -

JAKOB: Vi hørte stort set ikke noget til elevrådet, og vi var tit mere konservative end vores lærere. I øvrigt behøvede vi ingen formelle kanaler, hvis vi ville have noget ændret; vi gik bare til den pågældende lærer og drøftede sagen med ham/hende. Næ, det var kun "Ex Nunc", der optog os.

BENNY: I min tid var lærerne de konservative garanter for det bestående. Sådan helt anderledes oplevelser, som f.eks. rockkoncerter, søgte vi uden for skolen. Indenfor hørte vi kun den klassiske musik.

Savnede i noget specielt på NG i jeres tid?

JAKOB: Nej, egentlig ikke ... Og dog ... tid til fordybelse.

BENNY: Vi drømte ikke om at spørge, hvorfor vi læste bestemte tekster og ikke nogle andre; og da slet ikke om, hvordan vi skulle læse dem. Paratviden var vigtig den gang. Det prøver man i dag at ændre på, allerede i folkeskolen.

Hvordan forestiller I jer fremtidens gymnasium?

JAKOB: Gymnasiet ændrer sig meget langsomt, det er en træg institution. Der skulle mere kreativitet med i samtlige fag; lærerne er for bundet af stramme læseplaner.

BENNY: Ja, men basisviden er nødvendig. Og vi skal ikke være bange for at stille krav på de høje niveauer. Jeg ser gerne en 12-årig uddannelse for alle børn; men ikke nødvendigvis sådan, at alle behøver at ende i de gymnasiale uddannelser eller på handelsskolen. Der er tekniske uddannelser, og der skal måske indføres andre, praktiske spor i de gymnasiale uddannelser. Det må være folkeskolens opgave i samråd med forældrene at lede børnene derhen, hvor deres evner og lyst giver dem de bedste muligheder.

JAKOB: Fra et studieophold i England har jeg erfaringer med det engelske skolesystem. Eleverne dér bliver alt for tidligt sporet ind på deres senere studium, de bliver for ensporede. Det danske skolesystem giver i højere grad eleverne en almen uddannelse; den gør dem bedre til at diskutere og sætte sig ind i nye emner, mens englænderne har en større paratviden.

Hvorfor valgte I at gå i gymnasiet?

BENNY: Jeg skulle have været smed som min far, og jeg havde fået en læreplads på Jernstøberiet efter 3. real. Men da jeg havde været ude at se lidt på det, blev jeg klar over, at det slet ikke var noget for mig, og så fulgtes jeg med en skolekammerat i gymnasiet. Det var godt nok en alvorlig sag for mine forældre; nu skulle de føde på mig 3 år længere, det var heller ikke den gang billigt at gå i gymnasiet. Men de var stolte og glade, da jeg blev student.

JAKOB: Jeg gled bare hele vejen fra børnehaven til gymnasiet som noget helt naturligt.

Som en afslutning på denne samtale betonede BENNY: Jeg oplevede en følelse af gensidig respekt og loyalitet over for skolen, på alle niveauer. Det var simpelthen VORES SKOLE.
Den følelse havde JAKOB aldrig kendt til.

PROFILER:

BENNY STOUGAARD:
Elev på Nyborg Gymnasium fra 1964 til 1967.
Viceskoleinspektør på Borgeskovskolen.
Medlem af Nyborg Byråd for socialdemokratiet siden 1982.

JAKOB STOUGAARD:
Elev på Nyborg Gymnasium og HF fra 1989 til 1992.
Studerer litteraturvidenskab på Århus Universitet.

PIECE OF MY HEART

Anne Thornfeldt - HF'er i 1993 – har med følgende digt vundet USAs største lyrikkonkurrence North American Open Poetry Contest. Anne har givet sin gamle alma mater lov til at gengive digtet Piece of My Heart, hvad vi er meget taknemmelige for.

Piece Of My Heart

We each hold a piece
to each others creation
I ask nothing
but to live by this heart
I wonder if someone
will reach out and touch it
Without fear take what I offer

Light swim througt my veins
the knowledge of love
Let it shover you
without hesitation
thinking of what others might say

I'm reaching for my soul
Finding the seat of love
will you sit with me?

- Anne Thornfeldt

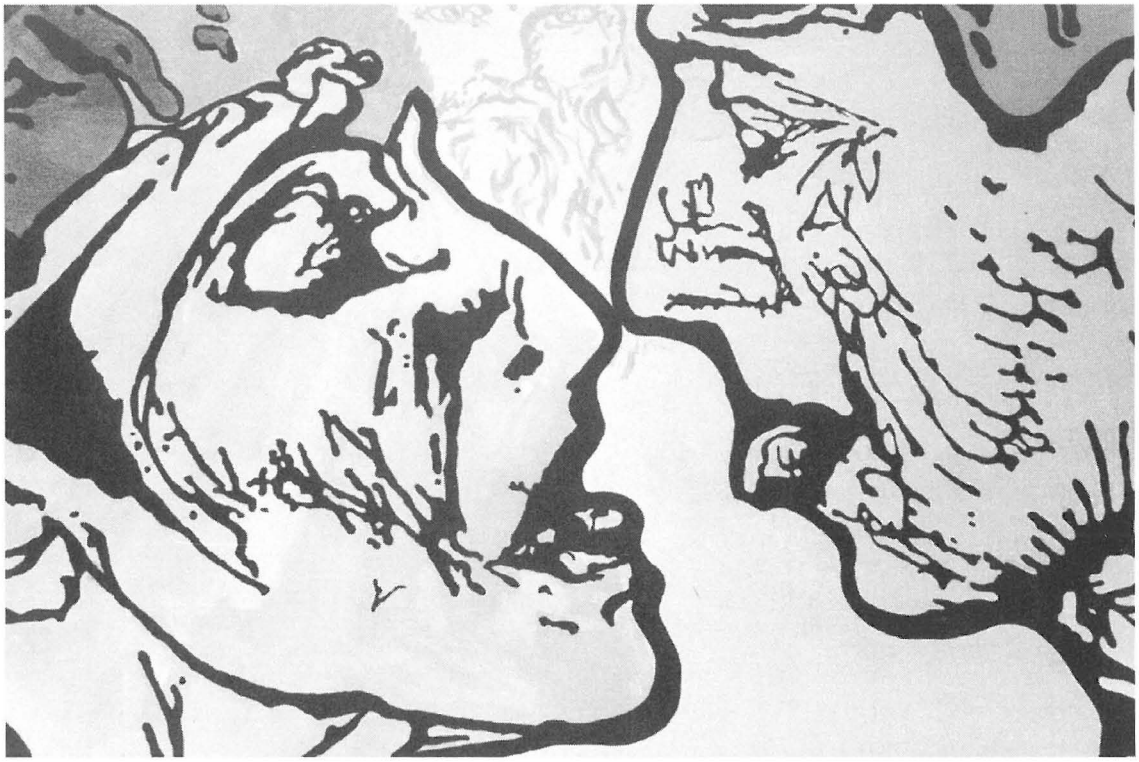

Maleri af Hans Krull

OM AT GÅ PÅ HF

Maria Petersen og Lene Hast Hansen, 2p

I det første semester var vi meget sociale både i og uden for skoletiden, der blev afholdt mange fester og fødselsdage. Dette stilnede lidt af, jo længere vi kom mod sommerferien. Folk havde fundet lidt mindre grupper at engagere sig i efter skole, men det sociale liv i klassen lever stadig i bedste velgående.

De forskellige baggrunde og ballaster, som vi alle har, har bestemt været medvirkende til at gøre kammeratskabet spændende, idet alle hver især har en eller anden form for erfaring at dele ud af. Den aldersforskel, som er i klassen, har ikke været nogen hindring, tværtimod; vi mener, at det har været lærerigt og inspirerende.

Ved eksamen i foråret kunne en del erfare, at det arbejde, som lærerne gennem hele skoleåret havde prædiket for at få gjort, rent faktisk er en nødvendighed. Som det er os alle bekendt, så er det kun eksamen, der tæller.

Andet år splittedes klassen, da vi nu kun har 3 obligatoriske fag, og resten er fag, vi har valgt os ind på. Dette betyder, at vi i vores tilvalgsfag er blandet på tværs af de 3 HF-klasser.

Inden længe står vi alle over for et stort valg i vores liv, nemlig hvad vi skal efter eksamen.

Mulighederne er mange, vi kan bare tage fat. Vi vil alle blive spredt for tusind vinde, hver især med vores drøm og ambition til livet.

Maria Petersen og Lene Hast Hansen, 2p

EN SKOLE ER OGSÅ...

Kaffe

Rengøring

Vedligehold

HVAD VI IKKE SER

En skole – et tempel for oplysning og viden

FLYGTET ER ALT OVERTRO OG BARNLIG FANTASI, HER ER DER INGEN, DER TROR PÅ ALFER OG NISSER

50

ØH JEG KEDER MIG

HOLD KÆFT

FOR DE EKSISTERER JO SLET IKKE

EL

EL

7th • SANTA-WING

NU VIL JEG IKKE SE DIG STÅ OG KISTEMISTE MED HENDE TØJTEN FRA GEOGRAFILOKALET MERE!

SMÆK

z z z z

JAMEN JEG ELSKER JO INDIA, BEDSTEFAR

EN GEOGRAF OG EN KÆLDER ALF! DET VIL ALDRIG GÅ. DE STORSNUDEDE GEOGRAFER VIL SMIDE DIG PÅ PORTEN HOST HARK

JEG... JEG HAR LIGE HØRT AT VERDEN FYLDER 50 OG DER SKAL VÆRE FEST, ER DET IKKE VIDUNDERLIGT?

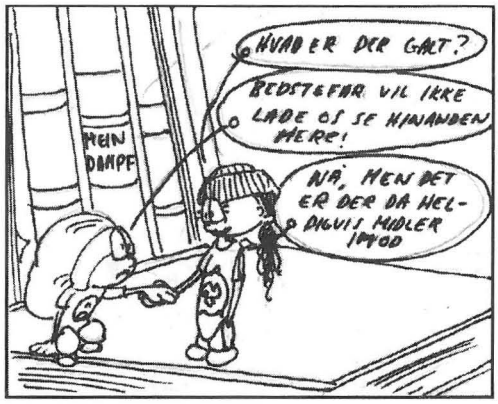

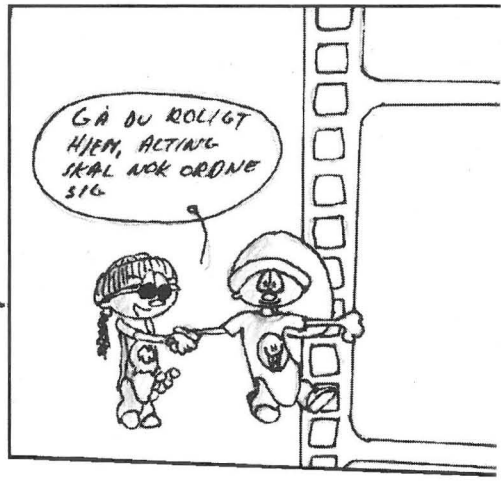

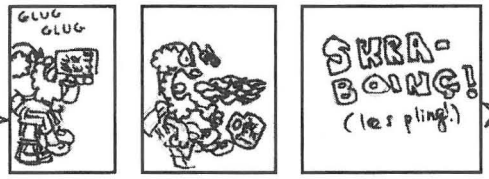

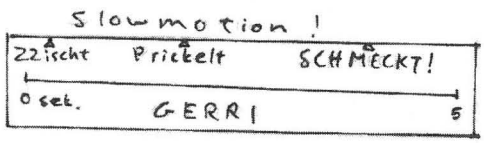

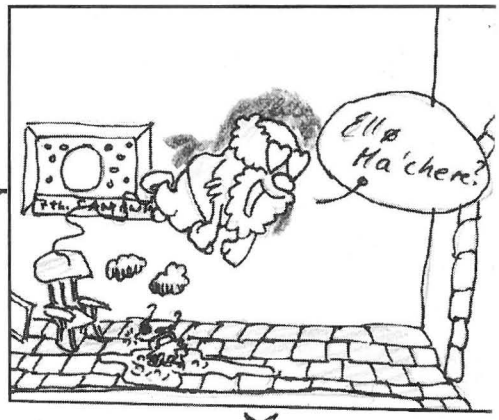

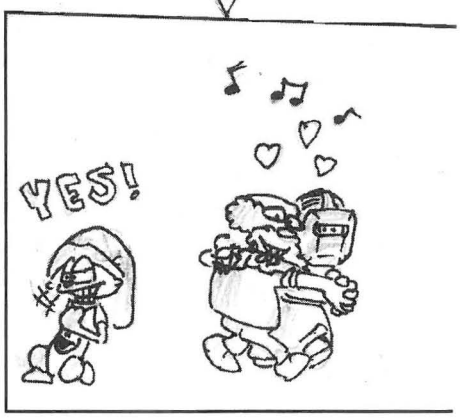

THE END

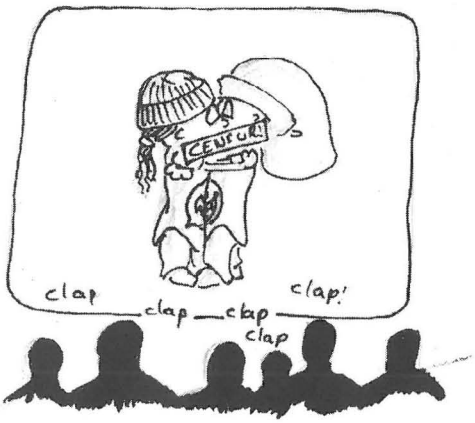

MANUSKRIPT,
PRODUCER,
CO-PRODUCER,
ASSISTANT
PRODUCER
ETC.:
LARS BERTELSEN

TEGNINGER,
UDISCIPLINÆR
OPFØRSEL,
LAYOUT,
TØJDESIGNER,
LOGO TEGNER
O.S.V.
MICHAEL SCHIERUP

THE CREW WISHES TO GIVE SPECIAL THANKS TO: INDUSTRIAL LIGHT AND MAGIC, PIXAR, LUCASFILM, 20TH. CENTURY FOX, CENTRAL INTELLIGENCE AGENCY AND DSB FOR NO REASON WHATSOEVER.

NB: THE CREW DOES NOT WISH TO THANK PILOT, WHO MADE THE PENS FOR THIS COMIC, BECAUSE OF THEIR SHITTY 0,2 mm. MARQEURS!

Jubilæumsudvalget udskrev i efteråret en konkurrence om en novelle om Gymnasiet i det 21. Århundrede eller En fortælling fra Nyborg Gymnasium i dag. Der kom 17 noveller, og dommerpanelet fik travlt. Alle noveller var indleveret under mærke. Da dommerne - 2 lærere og 2 elever - var færdige med deres bedømmelser, blev konvolutterne med navnene på de tre bedste novelleskrivere åbnet under stor festivitas. De tre vindere blev Lars Berthelsen 3a, Jess Jensen 3z og Frank Andersen 3a.

Førsteprisen er en offentliggørelse af novellen i jubilæumsskriftet og et gavekort fra Nyborg Bogcenter. Anden præmien er et gavekort fra Nyborg Gymnasiums Kantine og tredje præmien er et gavekort fra Nyborg Rejser. Jubilæumsudvalget takker mange gange for de flotte præmier, som vil blive overrakt på selve jubilæumsdagen.

Og her er den så vindernovellen:

ASFALT

Jeg vidste godt, hvor jeg skulle lede! Allerede inden hun åbnede munden, vidste jeg, at dette betød en tur ud i kulden og skumringen - en tur op på Skolebakken. Jeg stod et par sekunder i carporten og følte mig uøkologisk, så satte jeg mig ind i bilen og tænkte på et par gode undskyldninger, hvis min samvittighed tilfældigvis skulle være hjemme, når nøglen blev drejet, og bilen startede. Hvorfor satan gik han også derop? Jeg havde gang på gang sagt til ham, at han ikke måtte komme der. Jeg ved egentlig ikke hvorfor. Bygningen var vel aflåst. Så faren for at han skulle komme til skade ved at lege i haven eller på græsplænen var statistisk set mindre end ved at lege på forstadsvængets hårde nådesløse asfalt. Op gennem det meste af mit liv havde det ene nærgående møde efter det andet med denne vejbelægning bibragt mig en vis respekt for materialet. Hvem kender ikke skrækken ved synet af de tusinder af små sylespidse sten, der indfattet i deres tjære blot ligger der og venter på at få lov til at bore sig ind i kødet på ens knæ og albuer. Ja de næsten skriger på chancen for, som et andet good-year hydrodæk, at lede blodstrømmen fra et påkørt barn væk fra kørebanen. Mangen en gang har jeg haft kommunens vejingeniør mistænkt for med en godt skjult sadisme at vælge asfalttype ud fra dens evne til at påføre uheldige trafikanter størst mulig smerte. Jeg kan levende forestille mig ham stå der i grusgraven og bestille: "Fire tons flint tak - og hvis jeg så ku' få det knust".

Jeg standsede bilen og åbnede døren. Hvilken befrielse - højt tusmørkegrønt græs strittede mig i møde udenfor. Jeg tog høje knæløftninger om til bagklappen, hvor jeg trådte græsset under udstødningen ned, vel vidende at det efter et par minutter igen ville rejse sig og ramme den rødglødende katalysator. Det var for slapt, at man her et helt årti efter, at den var blevet lovpligtig, endnu ikke havde forsket sig frem til en løsning på problemet med de høje temperaturer. Som nyudnævnt ekspert i grønhed overbeviste jeg dog hurtigt mig selv om, at græsset jo nok var for frisk til at brænde. Et par skridt og en knasende lyd. Jeg takkede stille den hældende dag, for at have skjult det hørbare skift i underlag. Jeg måtte til stadighed stille mig uforstående over for mine medborgeres ignorering af den under vore fødder lurende fare. Især mine kolleger på skolen var mig en evig kilde til frustration, og blandt dem var de to fra Kropskultur og Sundhedslære de værste. "Plager den dig nu igen, Palle. Du må vise forståelse for den! Tænk hvis det var dig, der blev kørt og trådt sådan på hele dagen!" Tænk hvilke platheder. Godt nok er de på fysisk linje, men kunne man ikke godt forvente en bare lidt større litterær formåen end "blive kørt på" fra såden et sæt adjunkter.

Langsomt bevægede jeg mig op mod hovedindgangen. "Jan, hvor er du? Vi skal hjem - Gitte står klar med maden!" Den grå kolos foran mig nærmest sugede mit råb til sig. Stilheden var en invitation. De få intakte vinduer så bebrejdende på mig: Hvorfor kommer du ikke nærmere? Et par skridt til og et usikkert stop. Ufejet asfalt, en dødsfælde selv for fodgængere. Skolen lignede ikke helt sig selv mere! Man kommer hurtigt til at se gammel ud, når man ikke bruger rynkecreme! Jeg greb mig selv i den blasfemiske tanke, men sandt var det nu. Baldrede ruder, vildtvoksende buske og bøjede solskærme havde taget charmen fra det strømlinede kompleks. Der var kun gået fire år, siden overflytningen til det nye gymnasium var blevet afsluttet. Den nye bygning var noget andet. En luftig drøm i tonet glas og aluminiumsprofiler. Den lå ved

indfaldsvejen fra Odense og reflekterede sollyset som en dejlig stor sort juvel. Jeg husker stadig amtsborgmesterens ord, da hun indviede den nye skole: "Østfyns Gymnasium - Danmarks nyeste og øens største".

Her ved indgangen lå der glasstumper overalt. Over indgangen sad størstedelen af metalbogstaverne stadig og dannede navnet. I de få tomme pladser var der kun skyggen af det nyligt udfaldne bogstav tilbage: Nyborg Gymnasium og HF. Herfra havde jeg udsyn til den uendelige sorthed inde bag skelettet af det store vinduesparti. Mørket havde pludselig masse. Det blev trykket ud og formet til takkede krystaller gennem de tilbageblevne glasstykker i trærammerne. De voksede og pegede aggressivt ud mod mig. En meter til og jeg var blevet spiddet. Sort som i graven, tænkte jeg. Gravfred skal man aldrig forstyrre.

Jeg grinede af mig selv og gik hen langs idrætsanlægget. "Jan, kommer du så". Jeg mærkede den nervøse klang i min stemme, og den irriterede mig. Jeg havde hørt den før, i Vietnam - nærmere bestemt Hô Chi Minh Byen. Jeg stod med en urolig klasse, der forlangte at komme ind og se Hô Chi Minhs konserverede korpus. Jeg havde ikke lyst, men 18 hjerner, der arbejder i et eller andet telepatisk netværk, kan frembringe nogle særdeles hårdtslående argumenter. Mens vi trippede rundt om den blåkolde kineser, kunne jeg høre mig selv besvare elevernes dumme spørgsmål med samme nervøsitet som nu. Som blodudtrækninger følger et kraftigt slag, således fulgtes min irritation over den haltende pædagogik i den tabte diskussion af en vis misundelse. Man burde vel altid glædes over sine elevers tørst efter oplevelser. Men jeg var vel undskyldt! Jeg husker tydeligt det medlidende blik professoren sendte ud over forsamlingen ved den første forelæsning på universitetet. Han så på alle de ynkelige grøntsager, der sad på auditoriets vækstbænke. Som frø var vi blevet tabt mellem hynderne i TV-sofaen, og der var vi så begyndt at gro i katodestrålens nærende lys. Da vi blev fundet igen, havde vi slået rod, og omplantning var for sent. Tilsyneladende var jeg ikke et kerneeksemplar af denne zapper-generation. Havde det været tilfældet, havde jeg forlængst skiftet kanal.

Da jeg drejede om hjørnet og så ind i gårdhaven var mausoleums-panikken total. De krogede grene og de visne buske lignede skyggerne af en elefantkirkegård. En frygtelig tanke sneg sig ind på livet af mig. I mine fire år som gymnasielærer havde jeg set to ældre lektorer fra det gamle gymnasium gå på pension. Omplantningen til den nye potte havde taget hårdt på dem. Gennem al den tid jeg var der, påstod de hårdnakket, at undervisning i de nye lokaler var så godt som umulig, da dampene fra de nymalede vægge gjorde eleverne ustyrlige. Da de efter den sidste dag inden otiummet cyklede væk, kunne jeg have svoret på, at de drejede ned ad stien, som førte op til Skolebakken. Der kørte de så af sted som to gamle hanelefanter på vej mod den sidste hvileplads. Måske ligger deres afpillede bene her endnu?.

Der stod jeg så og forskrækkede mig selv, da skriget kom. Det kom oppefra, men det var umuligt at bestemme præcist hvor! Den efterfølgende klynken hjalp ikke meget, men der var ingen tvivl om hvem det var: Jan. Jeg måtte finde et sted med et bedre udsyn. Jeg løb om til hovedindgangen igen. En dyb indånding og et hårdt skub til døren. Hurtige skridt bragte mig gennem den mørke forhal. Jeg hørte døren smække efter mig med en klirrende lyd, som når krystaller knuses. I tre spring var jeg oppe ad trappen. Det manglende lys var intet problem - jeg kendte forholdene. Snart stod jeg i et kontor med vindue ud til atriumhaven. Ude på taget af den nordlige fløj så jeg konturerne af en lille skikkelse. Jeg skreg af mine lungers fulde kraft: "Jan". Svaret kom med en skinger og bange stemme: "Far... Jeg sidder fast". Fra vinduet kunne jeg komme ud på taget af en overdækket havegang. Derfra skulle jeg have adgang til taget med min nødstedte søn. Der ventede mig dog en særdeles ubehagelig overraskelse, da jeg landede. Taget var belagt med tagpap. Sort tjæret tagpap med små sten: Asfalt. Jeg havde allerede et mønster af små røde sår siddende i hånden efter faldet fra vinduet. Men jeg måtte videre. Allerede henne ved nordfløjens husgavl blev katastrofens omfang mig klart. Jan var gået igennem taget på et mørt sted. Det eneste der lå mellem mig og ham var ca. 20 meter sort helvede. Hvis taget ikke kunne holde til Jan, kunne det nok heller ikke holde til mig! Jeg måtte altså kravle. Det tog lidt tid at vænne sig til tanken, men et skrig fra et barn i nød kan ophæve alt andet: gamle traumer, den daglige frustration og forhåbentlig også tyngdeloven.

Det sidste var vist ikke tilfældet. Men hvor jeg ventede en dump smerte på mine knæ og mine ømme hænder - gav min intime kontakt med tagpappet mig en ubeskrivelig følelse af sikkerhed. De mange små spidser, der trængte ind gennem hvert lille hul i buksestoffet, greb fat i mig og holdt mig fast, som ville de sige: "Du må ikke falde ned, vi skal nok holde dig". Langsomt og med stor og anstrengende forsigtighed nåede jeg ham endelig. Han var gået i til brystet. "Far... Jeg kan ikke komme fri, og det gør ondt i armene". Tagpappet sad tæt ind mod hans krop. Selv

uden de helt store matematiske beregninger kunne jeg forudse, at pappet ville virke som en konisk gummisluse. Des mere jeg trak i Jan - des tættere ville tagets greb i den skrøbelige krop blive. Jeg greb fat i de nedbøjede stumper og rev til. Til min enorme overraskelse gav det efter. I store flager blev det asfalterede papir til vulkansk støv i mine hænder. Nogle sekunders saliggørende arbejde senere kunne jeg trække min dreng op. Knus. Jeg oplevede en varm kærlig vinkel i denne klyngen sammen. Den grove varme asfalt under os, den på fladen i retvinkel stående dreng.

Vi kravlede hen langs taget, til vi igen stod under kontorvinduet. Jeg løftede Jan op og fulgte hurtigt, om end ikke adræt efter. Gennem glasdøren ud til den lille balkon for enden af gangen skinnede månen ind på de gamle ting: de velkendte bogskabe, de ødelagte musikinstrumenter og de mange spredte bogsider - ind på den gamle skole. Nede ved balkonen gjorde vi holdt! Alle lysene på Østfyns Gymnasium var tændt. Den smukke transparente bygning gav himlen en radioaktiv grøn glød. "Se far, der er lys ovre på gymnasiet!"

"Nej Jan, vi er på gymnasiet".

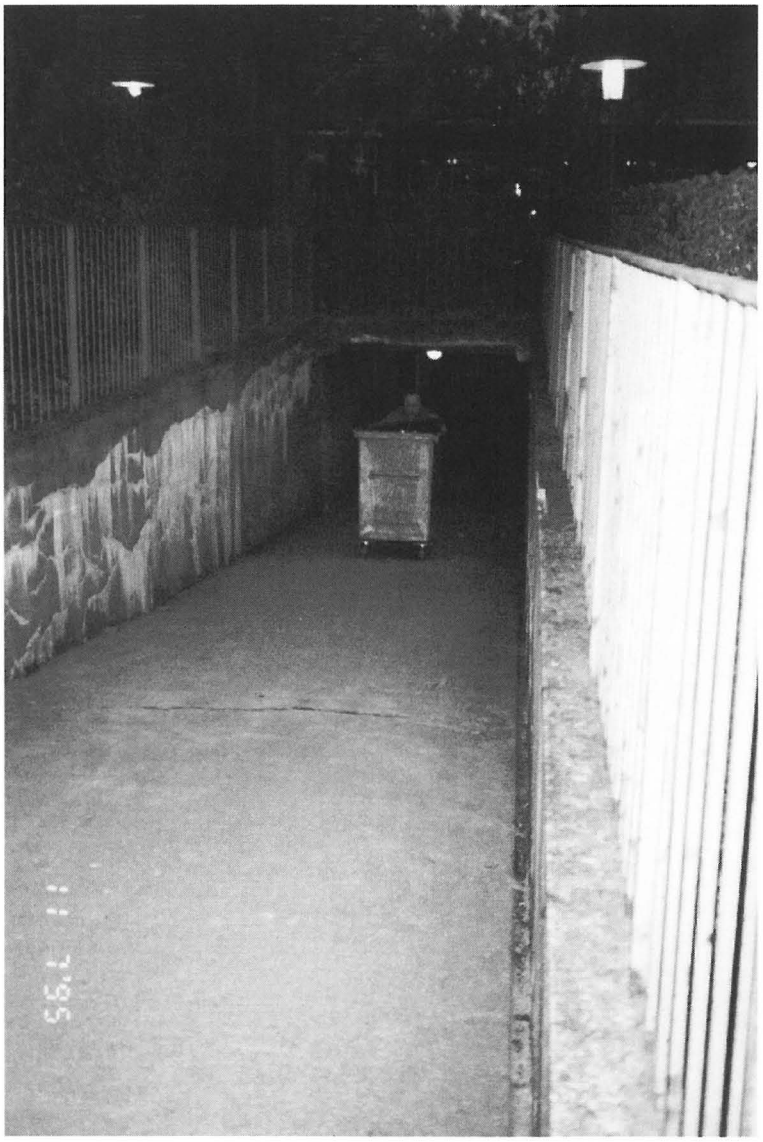

“Livet er en cabaret”

Dette skrift er udgivet med støtte fra:

Tømrer - Snedkerfirma ApS Karsten Andersen
ABB Electric A/S
Hako v/Henry Andersen
IR-Inventar
Malerfirma Bent Nielsen Nyborg A/S
Frederik Nielsens Eftf. Nyborg A/S
Nillan ApS Deres glarmester
Mogens Profa
Strunge Gardiner
VVS & Blik Jørgen Thomsen Nyborg ApS

Fyns Amt

Trykkeriet Fyns Amt - 43 01 19-0002-96